DE NATIONAAL-SOCIALISTISCHE VROUW

VERSCHIJNT OM DE VEERTIEN DAGEN

UITGAVE NENASU

15 Augustus 1942
(Oogstmaand)
2e Jaargang · No. 15

Het Sprokkelvrouwtje

Foto:
I. P. & R. S.-Associated Correspondents - c

15 Augustus 1942 (Oogstmaand)
2e Jaargang - No. 15

Abonnementsprijs:
f 1.30 per half jaar, f 2.60 per jaar bij vooruitbetaling op giro 207915 ten name van Volk en Vaderland, Utrecht (met vermelding Vrouwenblad)

Losse nummers bij Nenasu, Postbus 58, Utrecht
Prijs 10 cent inclusief porto

Advertentie-tarieven verkrijgbaar bij „Nenasu" of bij onzen vertegenwoordiger R. Dietrich, Deventerschestr. 26, Scheveningen, tel. 554681, Den Haag

DE NATIONAAL-SOCIALISTISCHE VROUW

Verschijnt om de veertien dagen - Uitgave Nenasu, Utrecht

Verantwoordelijk redactrice: A. W. te Luij, Zeestraat 76, Den Haag, telefoon 182440
Adm. Postbus 58, Utrecht, telefoon 15927 - Druk J. v. Boekhoven, Begijnehof 7, Utrecht

Schaadt ook gij uw Volk?

Gij vrouwen en meisjes, moeders en huisvrouwen, hebt ge wel goed de propagandaplaat over het roddelen bekeken, die alom aan muren en schuttingen hangt? Brrr, roddelen. Daar bent U bang voor hè? „Als ze over je gaan roddelen, ben je er geweest." Het roddelen ziet U als een akelig zwart, glibberig beest, een voorwereldlijk monster dat zijn klauwen uitstrekt naar een ieder die het maar grijpen kan, jong en oud, man en vrouw.

Van het roddelen moet U natuurlijk niets hebben. Dàt vindt U toch zoo verschrikkelijk. Zelfs zóó, dat U al bij de eerste de beste gelegenheid van Uw nieuwe buurvrouw zegt: Pas op voor haar, ik ken haar nog van vroeger, dat mensch roddelt.

En omdat U zelf niets van het roddelen moet hebben, waarschuwt U al vast de andere buren en . . . roddelt bij voorbaat zèlf.

Nu gaat U verontwaardigd zeggen: maar dàt is toch geen roddelen? Want zij, die buurvrouw, roddelt immers?

Maar daar gaat het nu juist om. Wanneer U tegen ànderen zegt: die vrouw roddelt, dan roddelt U net zoo hard mee, nee erger nog. Als U een vrouw van formaat wilt zijn, dan gaat U naar die roddelende buurvrouw toe en zegt U haar vierkant in haar gezicht: buurvrouw, U moet dat roddelen laten, U schaadt niet alleen Uzelf en ons, Uw naaste buren, U schaadt ermede Uw gansche volk.

En buurvrouw in kwestie zal U verwonderd aankijken en zelfs zóó verbaasd zijn, dat ze vergeet kwaad op U te worden. Want wat hebben haar kletspraatjes nu te maken met „gansch het Volk"? Wij zullen het die buurvrouw even trachten uit te leggen. Zij alléén is het niet, die roddelt en daardoor haar medemenschen schade toebrengt en . . . haar tijd verdoet. Er zijn er zoovelen. Dagelijks wordt er geroddeld, dagelijks ligt de arbeid der vrouw daardoor even stil, dagelijks kweekt ge met roddelen over een ander tweedracht en . . . twist!

En juist dat zaaien van tweedracht is wel het ergste wat ge tegenover Uw volk op Uw geweten kunt hebben. De tweedracht is het sterkste wapen in handen van den vijand. Was het niet de bedoeling van jodendom en kapitalisme om door de tweedracht de volkeren te ontkrachten en dan hun slag te kunnen slaan? Was het niet de strijd van die beiden tegen hen, die hun volk wilden bundelen? Want zij, die duistere machten, zagen wel in, dat hun rijk uit zou zijn, zoodra het volk tot bezinning zou komen en het zich zou gaan vereenigen om gezamenlijk tot den opbouw te komen en alles wat het volk schaadt uit zou bannen.

Teekening: Van Altena - c.

Zoo gaat het in het groot, maar zoo gaat het ook in het kleine. Ja het begint juist bij het kleine.

Afgezien ervan, dat ge Uw volksgenooten schade toebrengt door het gemeene roddelen, hebt ge U er toch steeds rekenschap van te geven, dat ge een waardige Nederlandsche vrouw wilt zijn. Dat ge dat verplicht zijt tegenover Uw kinderen. Want wat is er nu onwaardiger dan het kwaadspreken, het fluisteren achter Uw hand, het werpen van steelsche blikken van achter gesloten gordijntjes? Dergelijke handelingen zijn U onwaardig, Nederlandsche vrouw. Als ge iets uit te vechten hebt, doet dat dan met open vizier, flink en vrij. Waardig.

Meer dan ooit tevoren moeten wij, vrouwen, juist in dezen tijd, waarin stoere mannen aan de fronten staan om hun, en ook Uw huisgezin, te beschermen tegen het duivelsch bolsjewisme, ons ervan bewust worden wat onze taak is aan de thuisfronten.

Doe Uw plicht als moeder, als huisvrouw, als vrouw in het beroep. Werk en zwijg. Zwijg toch over al die onbenullige dingen, praat er toch niet over. Heusch, er is wel wat anders. Ga toch recht door zee, waarom hebben wij, nationaal-socialisten, dan dien mooien groet „Hou-Zee"? Als gij Hou-Zee zegt, dan moogt ge Uzelf vlak daarna niet vernederen door het verachtelijke geroddel, door het houden van kletspraatjes.

Wat moet ge kunnen zeggen tegen onze mannen, die eens thuis zullen komen van de fronten? Ik heb mijn plicht hier gedaan, zooals gij de Uwe deed daarginds. En die plicht houdt allerminst het rondstrooien van kletspraatjes over Uw volksgenooten in. U zoudt daardoor fijn in de kaart van den vijand spelen, dat zou nu juist een kolfje naar zijn hand zijn. Want hij weet veel te goed, beter dan U, hoe zwak een volk wordt door steeds nieuwe aanvallen van het roddel-beest. Het begint zoo onschuldig, zoo klein, maar het breidt zich uit als een inktvlek op vloeipapier. En die inktvlek is er nooit meer uit te halen! Vraag het U dagelijks af: schaad ik mijn volk? En Uw volk schaden dat is toch iets wat niet in Uw brein mag opkomen!

Daarom: help het roddelen met wortel en tak uitroeien.

te L.

Aan Haar
die achterbleven

Het is nu ongeveer 1 jaar geleden, dat de eerste trein met Vrijwilligers van het Nederlandsche legioen het Vaderland verliet.
Vrijwillig gingen zij, wáár zij hun plicht wisten.
De stem van hun bloed sprak. Zij volgden, want bloed liegt niet. Velen zijn gevallen en brachten het offer van hun, zoo vaak nog jonge, leven.
Gij, jonge vrouw en moeder of bruidje, bracht een nog grooter offer. Gij wist, dat ge U als Nederlandsche vrouw niet afzijdig kondt houden in den strijd, die gansch Europa beroert.
Gij wist, dat wij slechts met groote daden iets grootsch kunnen bereiken.
Gij wist, dat deze strijd gestreden mòest worden, om alles wat U lief is.
Uw blik ging verder dan het rijtje burgerhuizen in uw straat. Gij dacht aan het gevaar, dat uw kinderen, uw land, gansch Europa, bedreigde en toen wist ge ook, dat ge daarom uw man, uw jongen, uw verloofde moest bijstaan in zijn besluit.
Nu weet ge, dat uw offer een bloed-offer was . . .
En ge hebt uw leven verder te leven . . . alleen.
We weten, dat vele Europeesche vrouwen nog dieper getroffen werden, maar wij weten ook, dat gij uw levenssteun gaaft voor dit land, dat uw offer nog niet voldoende verstaat, waar dit dikwijls nog misacht wordt.
Waar men soms in ongekende burgerlijkheid niet vatten kan, wat groot is en goed.
Eens brachten Dietsche vrouwen zware offers in den Boerenkrijg. Ook haar offer droeg vrucht. De bekroning is niet meer ver. — Het onwrikbare vertrouwen dezer sterke vrouwen in de al-beschikking Gods, moge U een lichtend voorbeeld zijn en sterken.
Wij danken U voor wat ge deedt!

M. SASSEN

Ter overdenking:
Koers houden en Vertrouwen

Hoe kan het niet razen en stormen om je heen. Het is soms niet te verwerken. En in dezen dynamischen tijd heeft de mensch heel wat te verwerken! Als het ware buiten hemzelve om wordt hij medegesleept in dit groote wereld-gebeuren.
In de ongeziene wereld wordt een strijd gestreden die zijn weerga niet vond in de jaren van geschiedenis, die achter ons liggen. Let wel: ongeziene wereld. Dat is de wereld, die onze oogen niet zien, maar die er toch is en waarvan het bestaan ons omvat tot in het diepste van ons wezen. Daar wordt een strijd gestreden tusschen goed en kwaad en in dien strijd wordt elkeen medegesleept.
Hoe moeten wij nu aan dien geweldigen storm het hoofd bieden? Wat doet de kapitein van een schip dat zich te midden van kokende golven bevindt en worstelt tegen de losgebarsten elementen? Hij tracht ondanks alles koers te houden. De kapitein staat strak en gespannen aan het roer.
Elkeen van ons is zoo'n schip in den storm. Ons hart is de kapitein die stuurt. We weten waar we naar toe willen. Wij hebben ons ideaal, de veilige haven, voor oogen. Wij willen den arbeid in plaats van het goud; wij willen de liefde in plaats van den haat! De eenheid inplaats van verdeeldheid. Maar tusschen willen en bereiken ligt een lange weg en de storm woedt voort. De vijand rust niet en het grootste gif wordt uitgespoten en . . . mist zijn uitwerking niet. Het werkt grondig en feilloos. Ook ons laat het niet onberoerd. Soms worden we moedeloos, soms wanhopig. We zien nog zoo weinig resultaat, er ontbreekt nog zooveel aan onszelven. Onze gedachten bestormen ons. Waar leidt dit alles heen? Beantwoorden we wel aan het door ons gestelde ideaal? Er valt nog zoo ontzettend veel te verbeteren en op te bouwen; wij schieten soms zoo hopeloos te kort! Menigmaal lijkt het of het schip vergaat, maar zie: het richt zich weer op, zuchtend en krakend. Voort gaat het worstelen met ons zelven en met anderen. Maar ginds schemert iets. Het weder klaart op. Onze gedachten nemen vastere vormen aan. Het wordt rustiger van binnen. Wij weten, dat alles in dit leven een goddelijke bedoeling heeft, die ver boven 's menschen begrip uitgaat. Wij worden ons bewust van de grootsche lijn die door dit geweldig wereldgebeuren loopt. Voor de oogen staat opeens glashelder het ideaal. De nieuwe wereld van goede kameraadschap en naastenliefde met open hart en hand voor elkander.
Het gaat hier om de *groote lijn*. Houdt die voor oogen, houdt die vast. Al het andere zinkt daarbij in het niet. Het gaat nu niet meer om het „ik", het „wij" staat dwingend voor de deur.
Laten wij koers houden als goede Nederlanders, die, als zeevarend volk met de woeste elementen zoo vertrouwd zijn. Met vaste hand omklemmen wij het roer en wij vertrouwen.

G. E. ST. v. 's GR.

Practische Huisvrouw of... sloof?

Teekening: van Altena - c.

Bent U de sloof van Uw huishouden? U wilt dat allerminst zijn en toch, er zijn zoovele vrouwen die een echte huissloof geworden zijn. Niet omdat zij vele kinderen hebben, of omdat zij geen hulp in de huishouding erop na kunnen houden. Zij zijn de sloof geworden door . . . overdrijving.
In alles kan men overdrijven. Oók in netheid.
Hoe vaak hoort men niet zeggen: zij is een schat van een vrouw, maar overdreven netjes, zóó netjes, dat je je niet bij haar thuis gevoelt en geen vin durft te verroeren.
Er zijn van die huivsrouwen, die kunnen nu letterlijk geen pluisje op het vloerkleed zien liggen of ze maken er een drama van. Als je van die flinke, opgeschoten jongens in je huis hebt, dan komt het wel meer dan eens voor, dat zij komen binnenhollen zonder hun voeten goed geveegd te hebben.
Dan zijn er moeders, die beginnen uit te varen dat het niet mooi meer is. De jongens komen thuis van school en hebben dien ochtend iets heel erg interessants meegemaakt. Het eerste waaraan zij denken, is: dat moeten we gauw aan moeder gaan vertellen. Inplaats dat de moeder gelukkig is, dat haar jongens het eerst aan háár denken, maakt ze zich druk er over dat de jongens, die, in het vuur van hun belangstelling, vergaten de voeten goed te vegen, de gang zoo vuil maakten. Ze gaat snauwen en grauwen en het heerlijk jeugdig enthousiasme van de jongens is in één slag verdwenen. Het kan ook anders: moeder kan lachend haar jongens ontvangen, hen aanhooren en dan zeggen: denkt erom, volgende keer geen vuile voeten in mijn schoone gang! De jongens komen dan tot bezinning en zeggen: we zullen erom denken moeder en ze zullen er om denken een volgende maal! Het is alweer: „de manierwaarop"!
Ik ken een heel gelukkig getrouwd paar. De vrouw is werkelijk voorbeeldig in de huishouding. Nooit komt de man thuis dat het eten niet klaar is, nooit is er iets zoek in huis. En toch is er iets dat hem hindert; zijn vrouwtje is nooit kláár. Als hij na het eten even gezellig de krant gaat zitten lezen, loopt zijn vrouw om hem heen te draaien dat het op zijn zenuwen werkt. Ze moet nog dit doen, ze moet nog dat doen. En als manlief zegt: vrouw, komt toch eens rustig bij me zitten, is steeds weer het antwoord: heb geen tijd, moet nog zooveel doen.

> In alles kan men overdrijven. Oók in netheid.

Ik ken ook een verstandige vrouw, die geheel en al rekening houdt met den zwaren dienst van haar man. Die dienst houdt bijvoorbeeld in, dat hij slechts eens in de zooveel weken den Zondag vrij heeft. Verder heeft hij zijn vrijen dag in de week. De vrouw van dien man zeide: als mijn man zijn vrijen dag heeft, dan maak ik me ook vrij. Ik zorg den dag van tevoren voor het eten en . . . ik laat den eenen dag, dat ik eens gezellig met mijn man samen kan zijn, de vaat staan tot den anderen dag, als mijn man er weer niet is. Een man heeft nu eenmaal zijn vrouw graag rustig bij hem zitten, hij wil haar van zijn werk vertellen, zijn moeilijkheden met haar bespreken. En dat kan hij niet, wanneer de vrouw aan het heen en weer rennen blijft, omdat ze . . . nog zóóveel te doen heeft. Het ligt maar aan de indeeling! Je moet maar practisch zijn.
Dan zijn er van die vrouwen, die zichzelf nooit iets gunnen. Bij het heerlijkste weer, als de kinderen vragen: hè moeder, ga nu toch eens mee met ons het bosch in, heeft zij als eenig antwoord: geen tijd hoor! Ik heb nog zóóveel te doen. En als je dan op den keeper beschouwt wàt ze heeft te doen, zijn het dingen die ze net zoo goed den volgenden dag, als het misschien weer pijpestralen regent, had kunnen uitvoeren. Den volgenden dag als het bijvoorbeeld Donderdag is en de kinderen geen vrijen middag hebben. Is het zoo leuk voor de kinderen om te moeten bedenken: ach, mijn moeder heeft toch nooit tijd voor ons. Het huishouden neemt haar zoo in beslag.
O jee, daar word ik van alle kanten aangevallen, want er zijn lezeressen die zeggen: U moet zelf maar eens een groot huishouden hebben!
Ik wil er ook alleen maar op wijzen, in hoevele gevallen de huisvrouw er zèlf de schuld aan draagt, dat ze nooit tijd heeft! Als U bijvoorbeeld viermaal op een dag den stofzuiger pakt, omdat er een draadje op den grond ligt of omdat vader zijn pijp te hard heeft uitgeklopt, dan is dat tijd verdoen, voor Uzelf en voor Uw gezin. En . . . U verbruikt roekeloos stroom bovendien! Als de kinderen eens een middagje met U naar den dierentuin willen, kan dat best, ook al heeft U de vaat nog staan. Dan laat U die maar eens een keertje staan en wascht des avonds af wat U des middags heeft gebruikt. U heeft dan één afwaschbeurt van twee maaltijden en . . . bespaart meteen weer gas!
Het is werkelijk niet zoo moeilijk om een gezellige huisvrouw te zijn. Houdt Uw huis schoon, dat is een eerste vereischte. Maar gelooft U nu werkelijk, dat het noodig is om èlken dag het kleed op te nemen en er onder te stofzuigen? Om èlken dag de kasten van den muur te schuiven?
In alles kan overdrijving zijn, ook in de huishouding. Tot ongemak van Uzelf en . . . ongerief van Uw huisgezin!

te L.

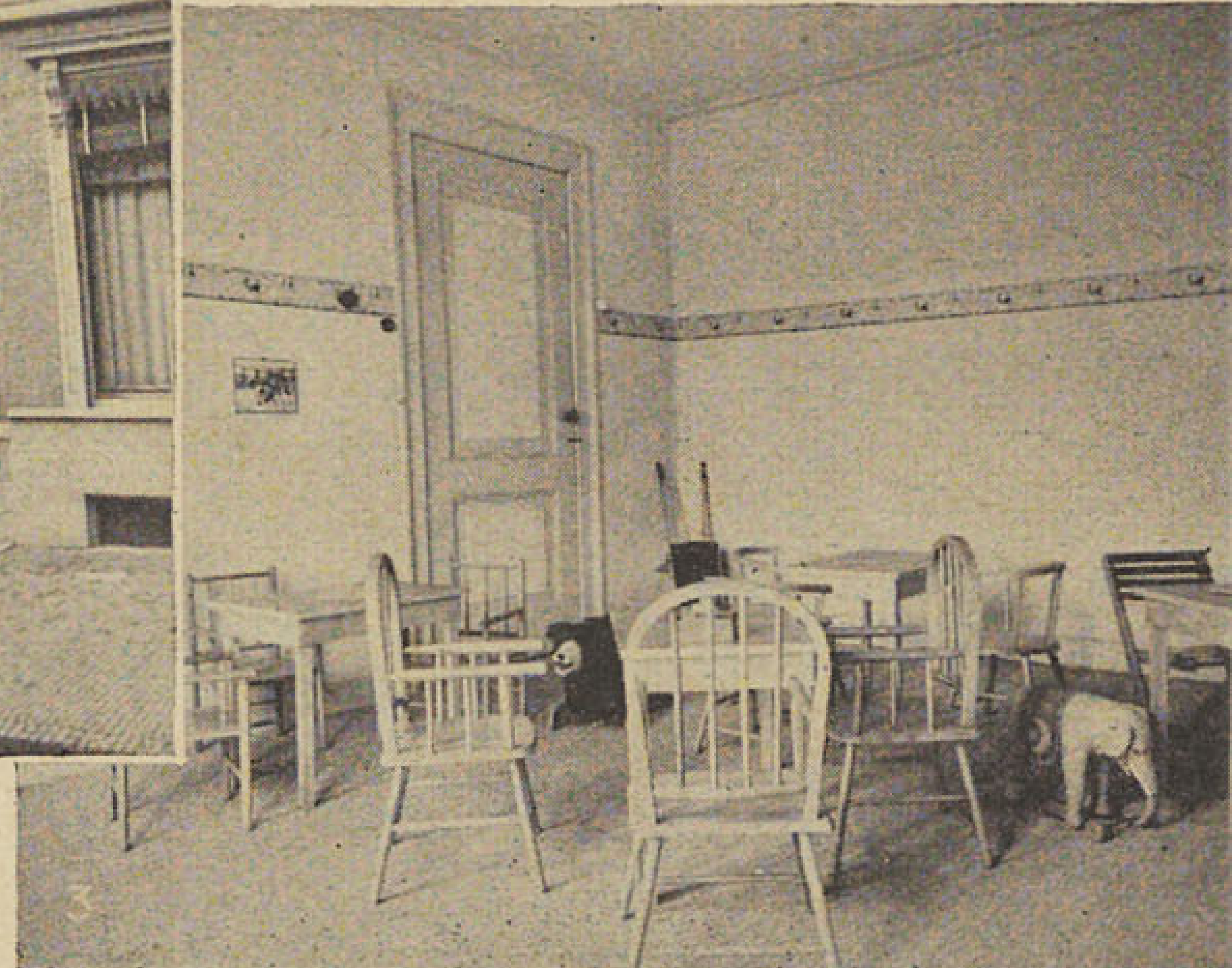
Thans ook Utrecht zijn Moederschool!

2. In deze ruime gezellig ingerichte kamer kunt U zuigelingenzorg en lichte kraamverpleging leeren.

1. Alweer een zwart-roode vaan aan de Maliebaan te Utrecht.

3. In deze leuke kinderkamer voelen de „spruiten" van les-nemende moeders zich vast en zeker wel thuis.

Nadat met groote vreugde de N.S.V.O.-Moederschool te Arnhem kon worden geopend, is thans Utrecht aan de beurt gekomen.

Aan de Maliebaan is er op 25 Juli j.l. weer een zwart-roode vaan bijgekomen ; op No. 90 staat het aardige ruime huis, waarin het districtskantoor en de Moederschool gevestigd zijn.

Het zal ook in Utrecht net zoo gaan als in Arnhem : het huis zal weldra te klein worden om deze beide diensten onder te brengen. Dit is weliswaar nú nog toekomstmuziek, maar de klanken komen ons steeds luider ter oore. Ruimte! Ruimte! De N.S.V.O. breidt zich uit, steeds verder.

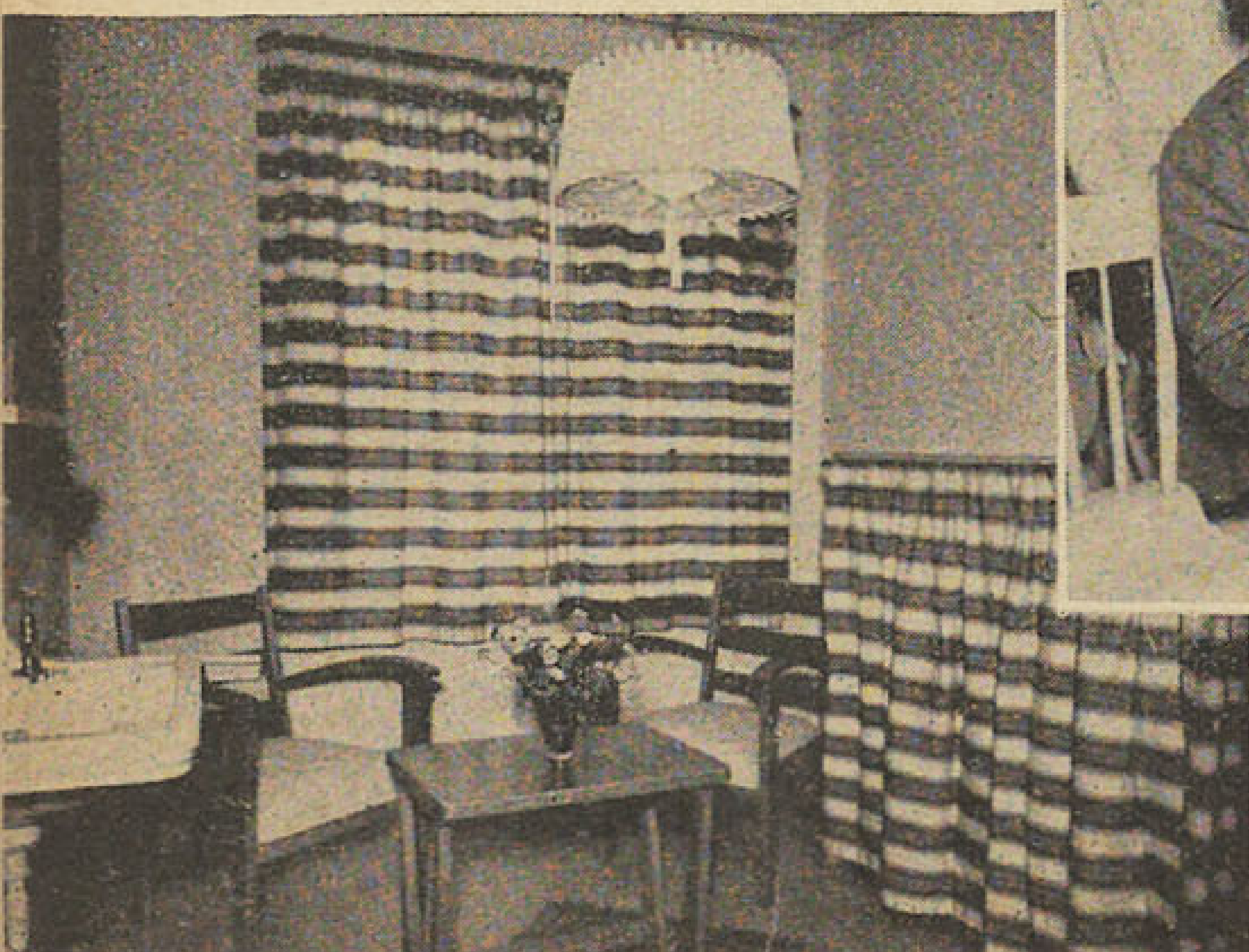
Wanneer we het huis betreden, valt ons dadelijk de frischheid er van op. De kamers zijn ruim en vooral licht. Vol kan het licht door de hooge ramen naar binnen stroomen. De meubels zijn gehouden in blank hout, de matten op de vloeren zijn licht, de stoffeering eveneens in lichte doch warme tinten. Het geheel noodigt uit om binnen te komen en wijze lessen en raad voor aanstaande moeders en moeders, die er wat bij willen leeren, in ontvangst te nemen. Vooral de ruime leskamer voor zuigelingenzorg heeft onze volle aandacht. Hierin staat de onontbeerlijke wieg met den eveneens onontbeerlijken zuigeling met-gewicht-van-een-èchten-zuigeling! Er staat ook een bed, waarin de pseudo-kraamvrouw haar ledematen kan uitstrekken en zich een heele les lang naar hartelust laat verwennen door de verschillende verzorgsters in spé.

Er is een naaikamer waar onze kameraadskes onder deskundige leiding leeren van oud nieuw te maken. En wat bij alle bezoeksters en óók bezoekers buitengewoon in den smaak viel, dat was . . . de alleraardigst ingerichte kinderkamer, met de leuke dwergenstoeltjes, het aardige speelgoed, meerendeels door moeders zelf geknutseld van waardeloos materiaal (bekijkt U eens dat aardige spoortreintje van beplakte lucifersdoosjes!) en het „sprookjes"-randje aan het behang. Hier worden de kleintjes van die moeders bezig gehouden, die „beneden" aan het lessen zijn en dit met een gerust hart kunnen doen, daar zij weten, dat haar jongste spruit onder veilige hoede berust.

Ook het districtskantoor — want dàt mogen we toch zeer zeker niet vergeten! — mag er zijn. Wij kunnen de Utrechtsche districtsleidster, kam.ske Groenewold, van harte geluk wenschen met dezen vooruitgang! En dan niet te vergeten de logeerkamer, want die is er inderdaad ook. Voor de leerkrachten, die overnachten moeten, is goed gezorgd. Zij vinden een gezellige zit-slaapkamer na een vermoeienden dag van les geven.

Al met al is de Moederdienst onder de krachtige leiding van kam.ske Gorris, er toch maar weer fijn op vooruit gegaan!

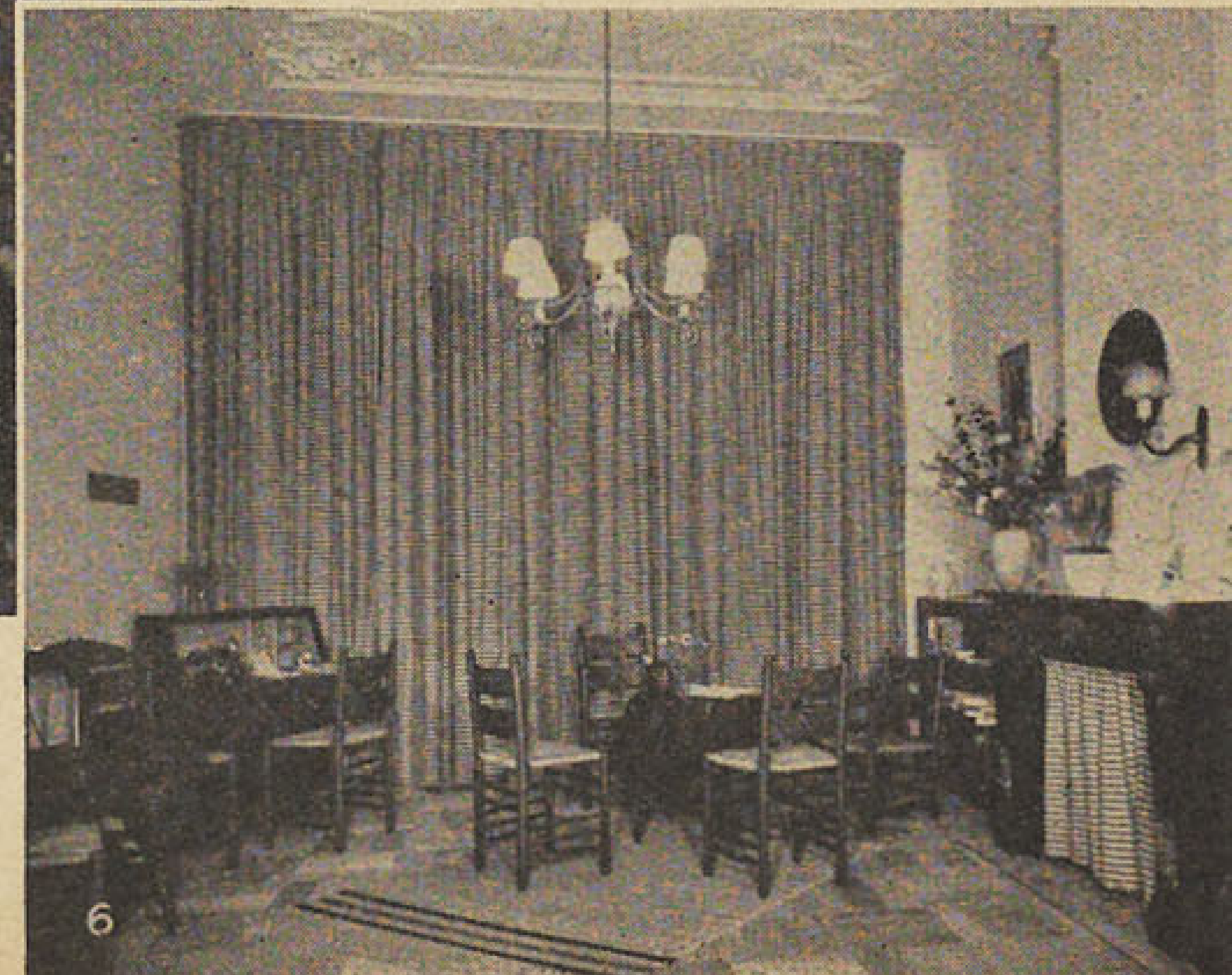
4. En ook de leerkrachten hebben een gezellige zit-slaapkamer.

5. Onder de gasten, die de Moederschool tijdens de opening bezichtigden, bevond zich ook Mevrouw Mussert (tweede van links).

6. En hier het districtskantoor.

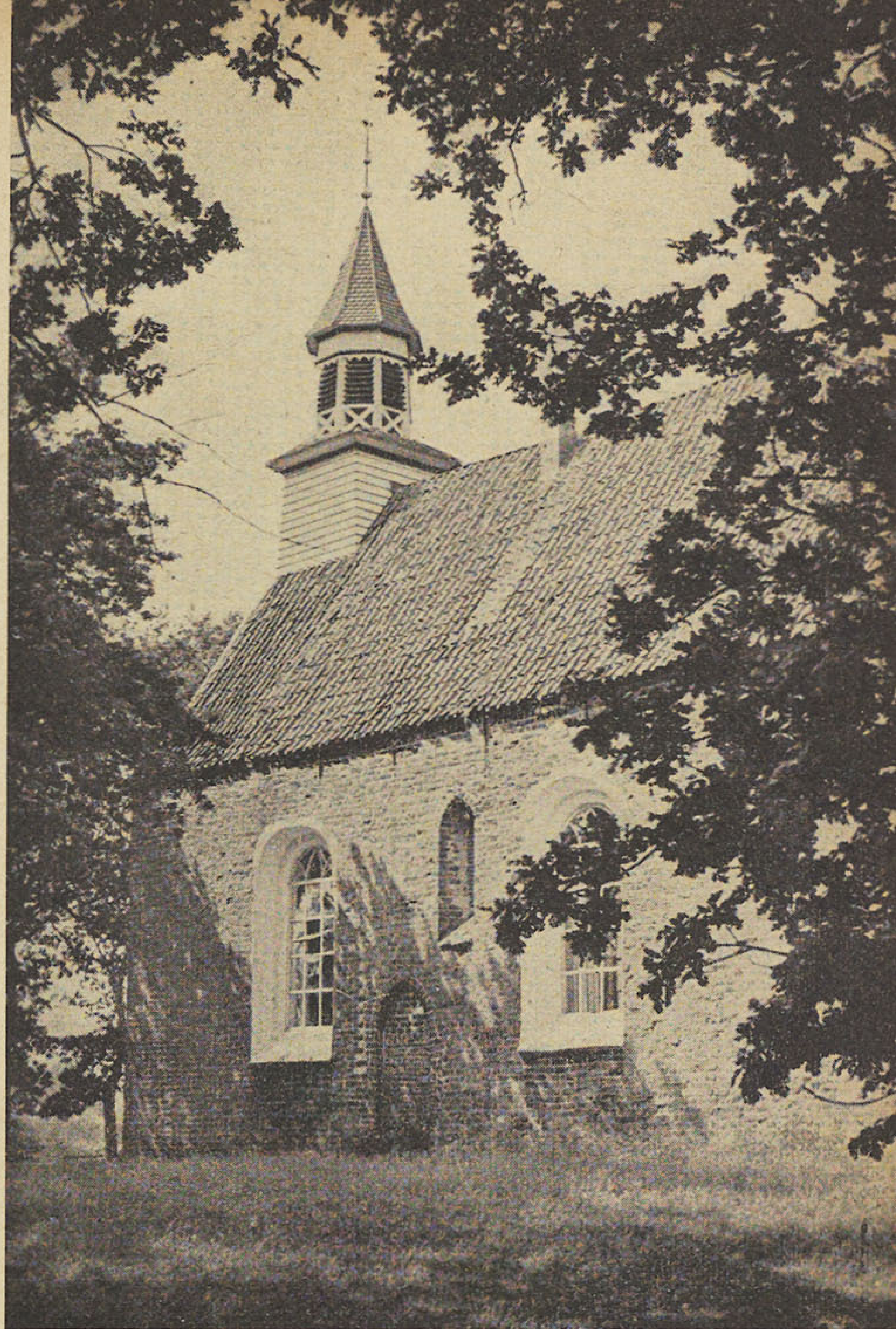
Foto's: Fotodienst N.S.B. - c.

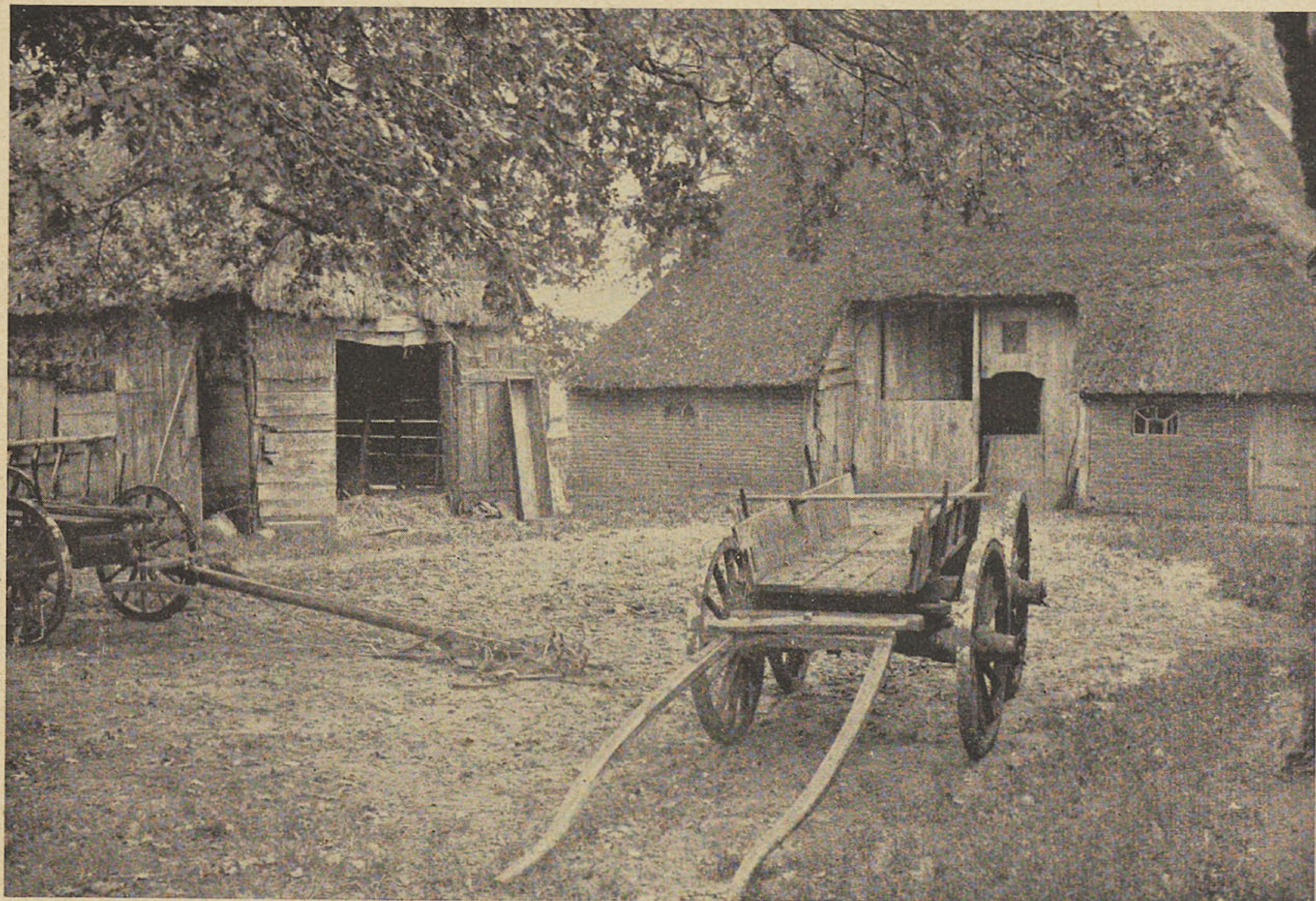
Neerlands schoon ...

Nu eerst, nu men geen buitenlandsche reizen meer maken kan, komt men tot de ontdekking hoe mooi eigenlijk ons eigen land is.
Noodgedwongen moet men zijn vacantie in eigen land doorbrengen. Sommigen morren daarover en vragen : wàt is er nou te zien in Nederland?
Er is zooveel te zien in onze mooie provincies.

Het Noorden brengt U de schoone en reine strakheid van de lage landen. Het Zuiden de bekoring van de golvende velden.
Wie werkelijk oog heeft voor de ware schoonheid der natuur, behoeft daartoe werkelijk geen dagenlange reizen te ondernemen.
En steeds weer zult U allerlei interessante ontdekkingen doen.
Wist U bijvoorbeeld, dat er te Sellingen-Westerwolde in Groningen een heel oud kerkje staat dat nog gedekt is door de oude zgn. monniken- en nonnenpannen?
In de zijmuren van het interieur zijn enkele jaren geleden nog verschillende muurschilderingen blootgelegd.
En heeft U wel eens goed een echte Drentsche boerderij bekeken?
Trekt U er maar eens op uit in ons eigen mooie land, er is zóóveel te zien, dat U niet gauw uitgekeken zult raken!

Foto hiernaast: *Het oude kerkje te Sellingen . . .*
Foto hieronder: *Met open baanderdeuren staat deze oude Drentsche boerderij aan de Brink te Zweeloo*

Foto's :
I. P. & R. S. -

Voor de *Practische Huisvrouw*

Waarvoor zout al niet te gebruiken is.

Wij kunnen het zout ook nog voor andere doeleinden gebruiken, dan om het eten hartig en smakelijk te maken. Hieronder laten wij er enkele van volgen.

Van tijd tot tijd moet een tandenborstel eens goed ontsmet worden. Welnu, een schep zout in een glas water is het eenige, wat wij hiervoor noodig hebben. Wij laten den borstel hier een nacht in staan en spoelen hem daarna goed uit met schoon water. Vuil, dat nog tusschen de haren is blijven zitten, verwijderen we met een naald of een ander puntig voorwerp.

Het gebeurt wel eens, dat de huisvrouw per ongeluk het strijkijzer te lang op het te strijken goed laat staan. Er ontstaat dan een schroeivlek, die wij met wat zout kunnen laten verdwijnen. We drenken dan een schoonen doek in zout water en leggen die op de geschroeide plaats. Hier strijken we dan overheen met een niet al te heet strijkijzer en de plek is verdwenen, mits het weefsel niet was aangetast.

Nu de eieren alleen nog maar voor de zieken beschikbaar worden gesteld is het jammer als ze bij het koken leegloopen, doordat de schaal barst. We kunnen dit euvel verhelpen, door aan het kookwater een theelepeltje zout toe te voegen. Het eiwit stolt dan en loopt niet verder uit.

De meeste bloemen blijven langer frisch, als aan het water waar zij in staan een snufje zout wordt toegevoegd. Dit is echter niet voldoende, want men moet ook de stelen der bloemen bij het ververschen van het water een flink stuk afsnijden en wel zoo, dat er een zoo groote mogelijk snijvlak ontstaat. Ook is het aan te raden de bladeren, die onder aan den steel zitten en dus in het water staan te verwijderen. Het water blijft dan langer schoon daar deze bladeren anders gaan rotten.

RAADGEVINGEN VAN DEN DIENST VOLKS- EN GEZINSHUISHOUDING DER N. S. V. O.

door L. M. ENGELEN—HOOGVLIET

Zeep.

Allen tobben we met de zeep. Maar zooals zoo vaak; als we even goed bedenken hoe we het beste doen kunnen dan lukt het wel weer.

De beste zeepbesparing is : weinig vuil maken. Als we onze droogdoeken iederen avond even in schoon water naspoelen, behoeven ze minder in de wasch en worden ze ook minder vuil; zoodat ze ook minder slijten. Spoelen we handdoeken, broekjes, stofdoeken en waschhandjes tusschentijds een keer door, dan kunnen we wat minder wasschen en ook dàn heeft het goed minder te lijden.

Voor het stevige goed, dat bovendien kleurecht is, kunnen we bonlooze zeep gebruiken. Wanneer we dit goed een dag te voren in de week zetten en vervolgens koken, zal het resultaat vrij behoorlijk zijn. We moeten er wel voor zorgen dat we *het gas direct uitdraaien als de wasch kookt*, daar anders het sop bruin en het goed goor wordt. Laten we het goed buiten drogen, dan kan het geliefde, maar zoo nadeelige bleeken achterwege blijven. Het zal dan iets minder wit zijn, maar U spaart Uw textielwaren.

Stukken als droogdoeken, handdoeken, stofdoeken en broekjes hangt U goed bijgerekt op en vouwt ze, zoodra ze droog zijn, keurig op. U behoeft ze dan niet te strijken. Is het goed nog iets smoezelig dan brandt het niet zoo in. Dat niet strijken betreft meer de electriciteitbezuiniging.

Onze meer kostbare kleedingstukken als wol, kunstzijde, japonnen, kousen en kleedjes b.v., wasschen we in de beschikbare zeep van den bon. Dit goed is minder vuil; we kunnen dus volstaan met een uurtje vooraf weeken. Als we dit goed gewasschen hebben, voegen we de rest van het sop nog bij de bonlooze kookwasch.

We spoelen vooral goed door, daar ook zeepresten slecht zijn voor de weefsels en het goed alweer een gore kleur geven.

Wol wasschen.

Wol! Een artikel dat zoo moeilijk te koopen is. Hoe zuinig moeten we daar wel mee zijn en hoe vreemd wordt er in het algemeen mee omgesprongen.

Wanneer u dus nog goede wol heeft, weest U er dan zuinig mee en vooral : wascht U het op de juiste wijze.

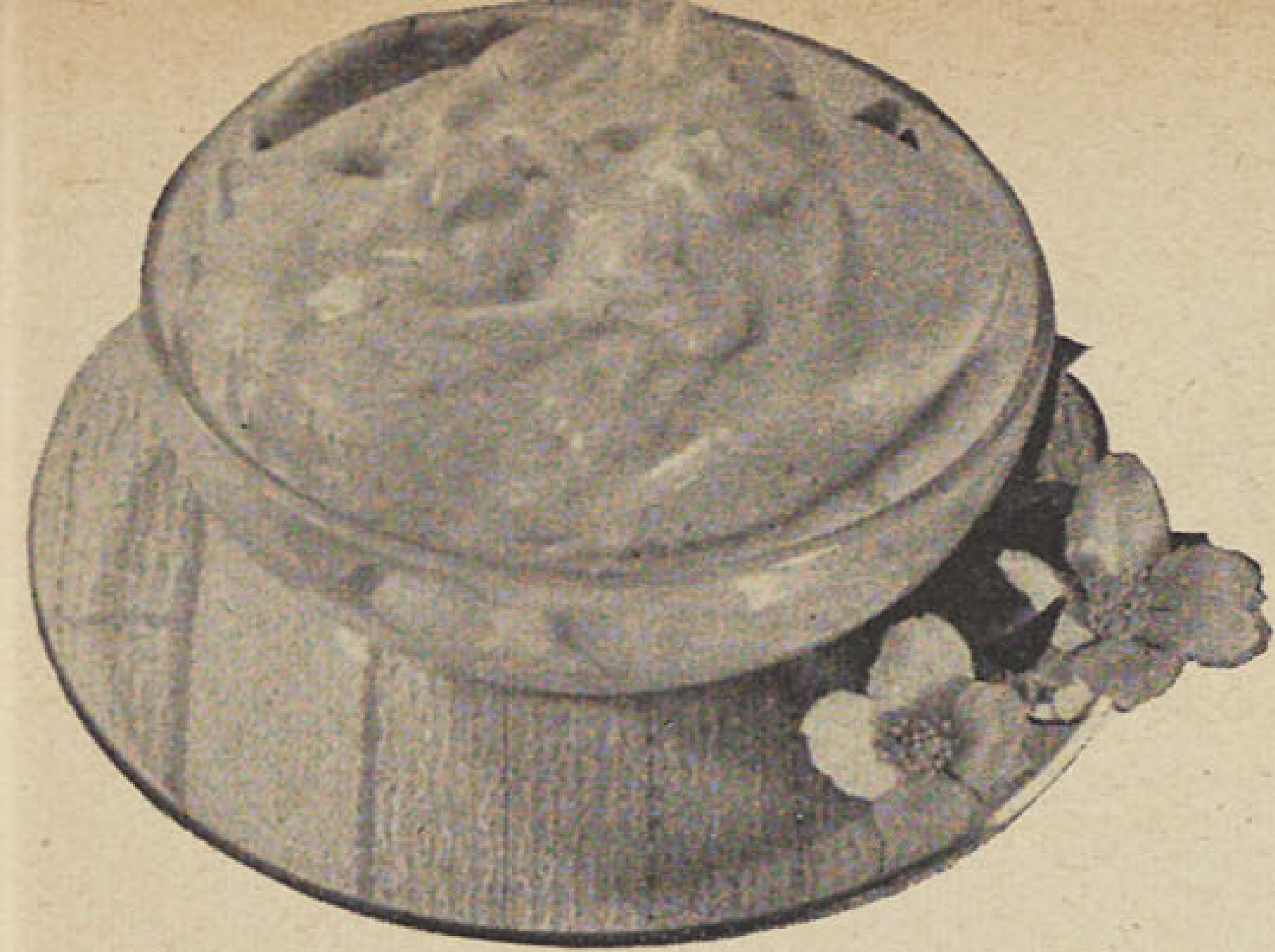
Wollen kleedingstukken dragen we bij voorkeur niet te vuil. We weeken deze een uurtje in lauw water. Dit vraagt minder zeep. We maken een sopje dat zoo vet mogelijk is. Hierin duwen we de wol onder, zoodat het sop goed in de weefsels dringt. Vervolgens knijpen we het sop door het kleedingstuk. Het schuim dringt door het weefsel en verwijdert het vuil. Wanneer we wol zouden wrijven of over een waschbord schuren, vervilt ze en verliest voor goed haar goede eigenschap n.l. de elasticiteit.

Wordt witte wol niet geheel schoon, legt U ze dan een uurtje in de wolblank, een soort bleekmiddel, dat bij den drogist te verkrijgen is.

Wij spoelen de wol uit in ruim lauw water, totdat dit helder blijft en knijpen het kleedingstuk dan goed uit. Wringen is dus beslist fout!

We rollen het nu in een badhanddoek en drukken er zoo het vocht uit.

Vervolgens leggen we het in den vorm neer om te drogen. Vooral gebreide wollen kleedingstukken mogen nooit hangend gedroogd worden.

Van taptemelk maken we SCHUIM

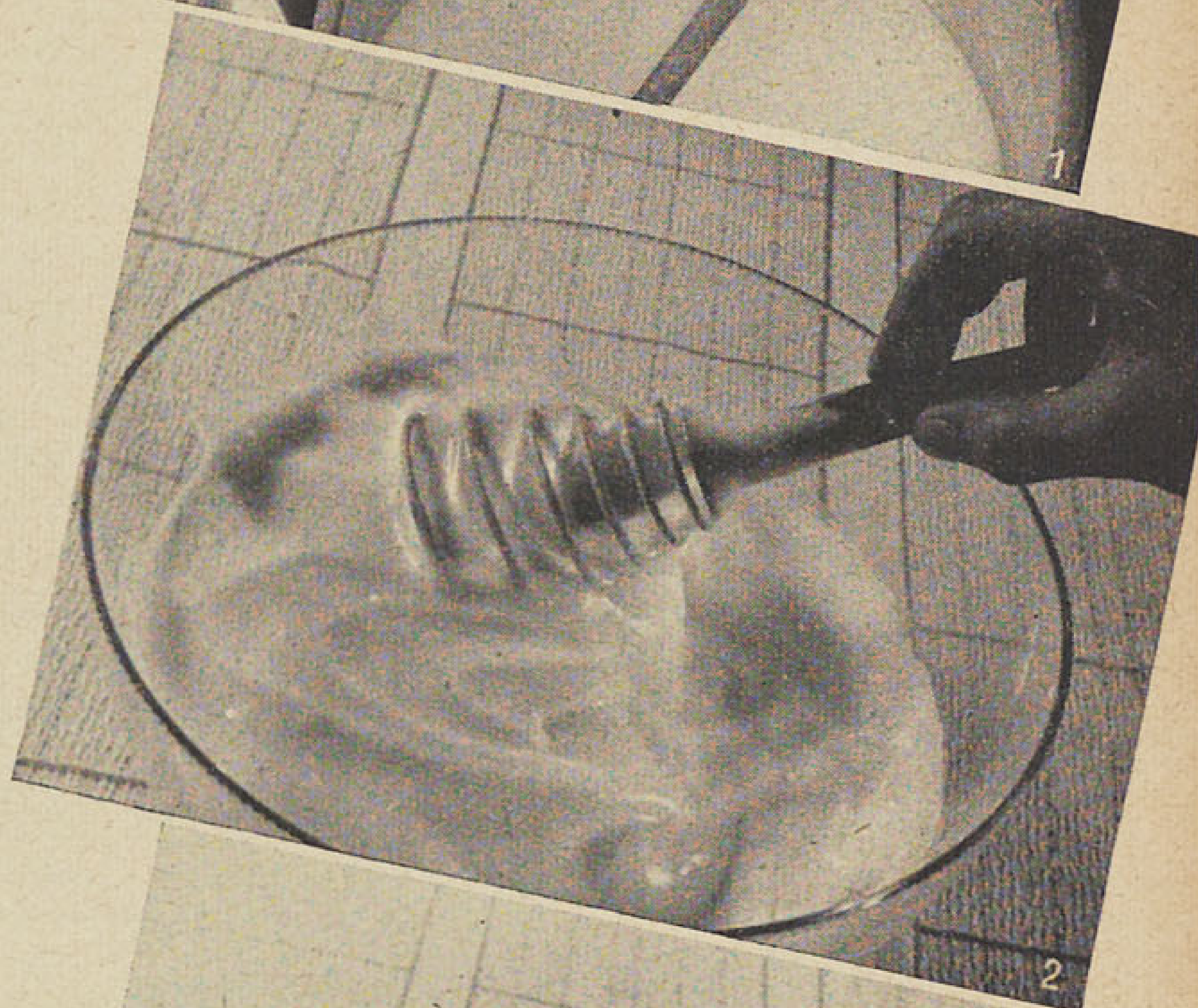

Een halve liter taptemelk binden we met 1 of 1½ eetlepel bloem.
De taptemelk komt dus even aan de kook. Dit laten we 24 uur staan op een koele plaats.
Den volgenden dag kunnen we het sausje prachtig opkloppen. Het heeft een „volleren" smaak dan kunsteiwit en lijkt veel meer op room, terwijl we van dezen halven liter zeker een volume van 1½ liter krijgen.
Voor een vla van 4 personen kunnen we dus volstaan met 2½ dl taptemelk. Van gewone gestandaardiseerde melk gaat het niet, dus probeert U het maar niet, want het is zonde van de melk.

Nu gebruiken we deze slagroom:

1. op de koffie als extratje;
2. om yoghurt te vermeerderen en vooral smakelijker te maken;
3. om een groote portie Haagsche bluf op tafel te brengen. Wanneer er geen bessensap is, nemen we een essence en desnoods een kunstmatig kleurtje;
4. om schuimvla te maken. Dit maken we òf van bonvrije vlapoeder, òf van vlapoeder op den bon. Een kleine hoeveelheid gewone vla, waardoor we de „slagroom" vermengen of er aardbeien bij doen. Deze vla is heel lekker, en we hebben niet dat nare gevoel, lucht te happen.
5. Een fruitpudding met deze „slagroom", met water waarin suiker en gelatine opgelost.
6. Van 2½ dl taptemelk kunnen we 1 liter pudding maken.

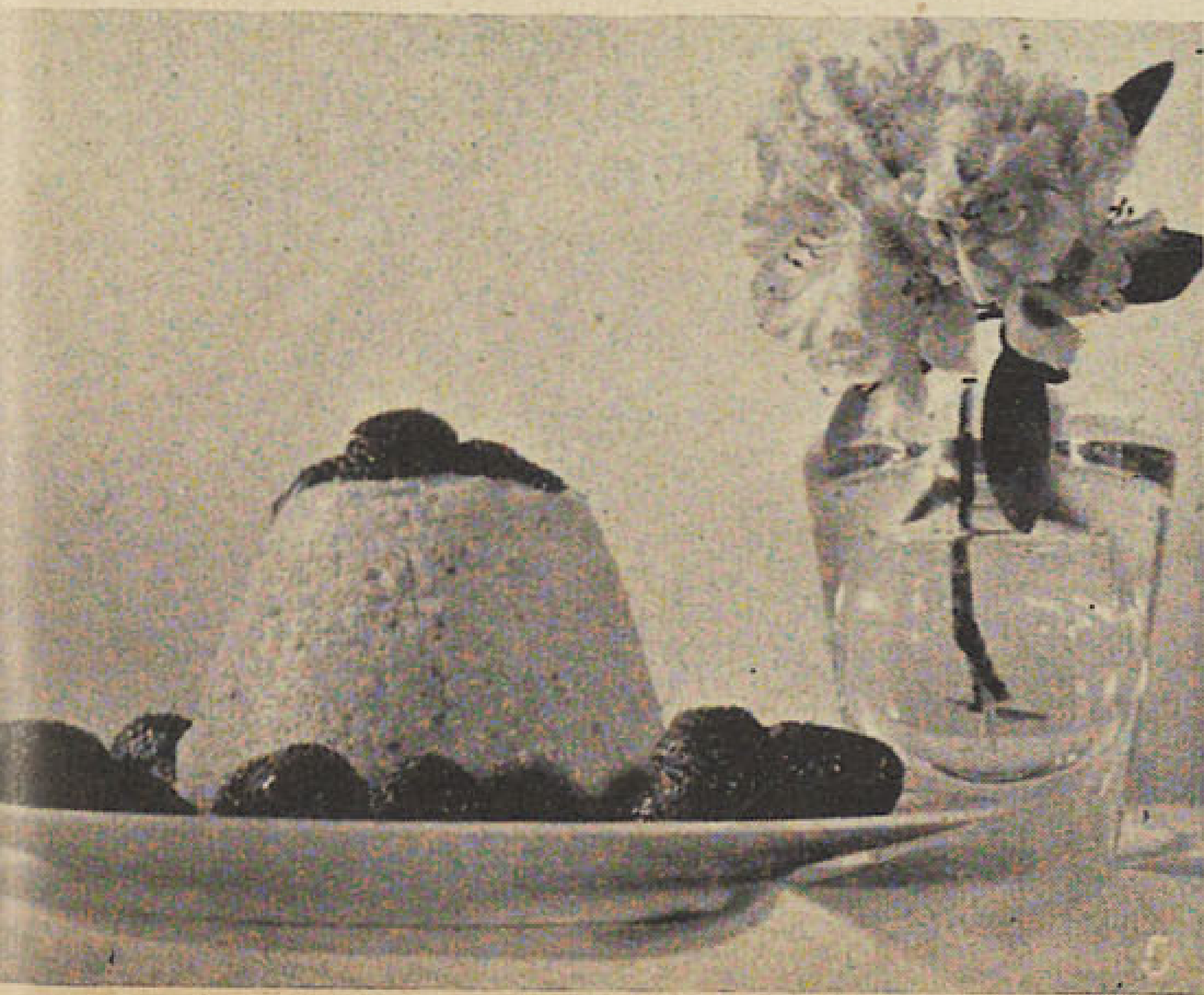
We wijzen er nadrukkelijk op, dat men zich vooral houde aan de gegeven voorschriften, daar hiervan het welslagen af hangt!

Bij de foto's:

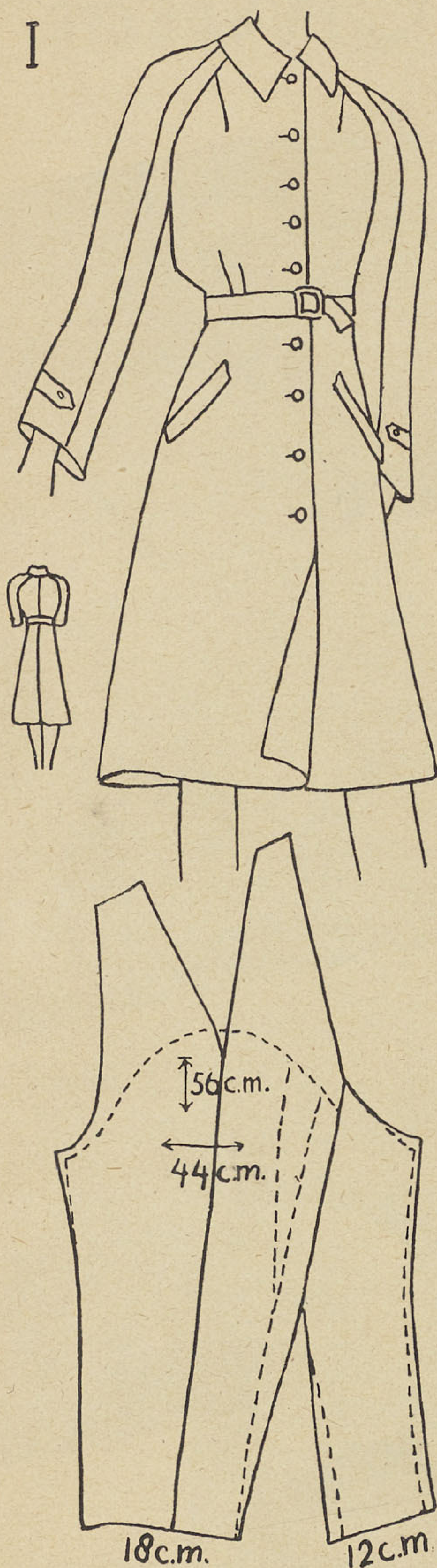
1. *Van een halve liter taptemelk met 1 l.p.l bloem wordt een dun gebonden saus gemaakt.*
2. *Goed kloppen! Maar eerst 24 uur laten staan!*
3. *Wanneer we van deze „slagroom" een deel door de yoghurt kloppen, krijgen we een groote hoeveelheid yoghurt.*
4. *Schuimvla van taptemelk.*
5. *Een schuimige aardbeipudding van 2½ dl taptemelk.*

REGENMANTEL VERMAKEN TOT *Windblouse*

MOUW REGENJAS
OP 1/8 VERKLEIND

De Windblouse

Wij geven hier het patroon van een windblouse, maat 42.

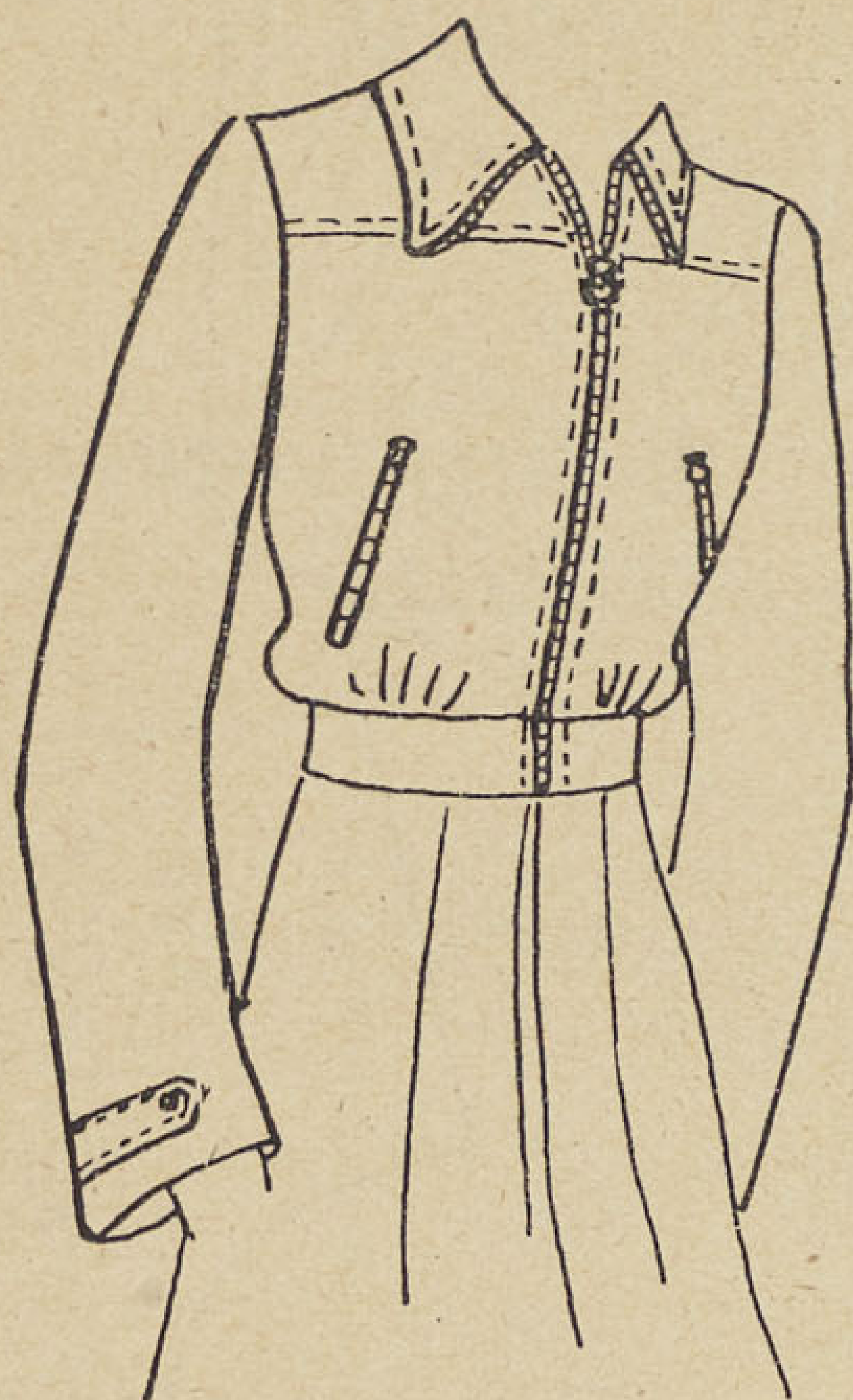
De blouse is van voren gesloten door een patent- sluiting, in het voorpand zijn 2 steekzakken aangebracht, die ook met een patentsluiting gesloten kunnen worden.
Er is een manchetmouw bij geteekend, eventueel kan men ook de mouw met 2 of 3 naden er bij gebruiken. Van onderen wordt dan een lipje gemaakt, zoodat de mouw ook eng om den pols gesloten kan worden.
De tailleband wordt op maat gemaakt, iets wijder dan de taillewijdte, daar de blouse tot onder de taille gedragen wordt; voorpand en rug zijn zoowel aan rug- en voorpas als aan den tailleband gerimpeld aangezet.

Windblouse uit ouden regenmantel

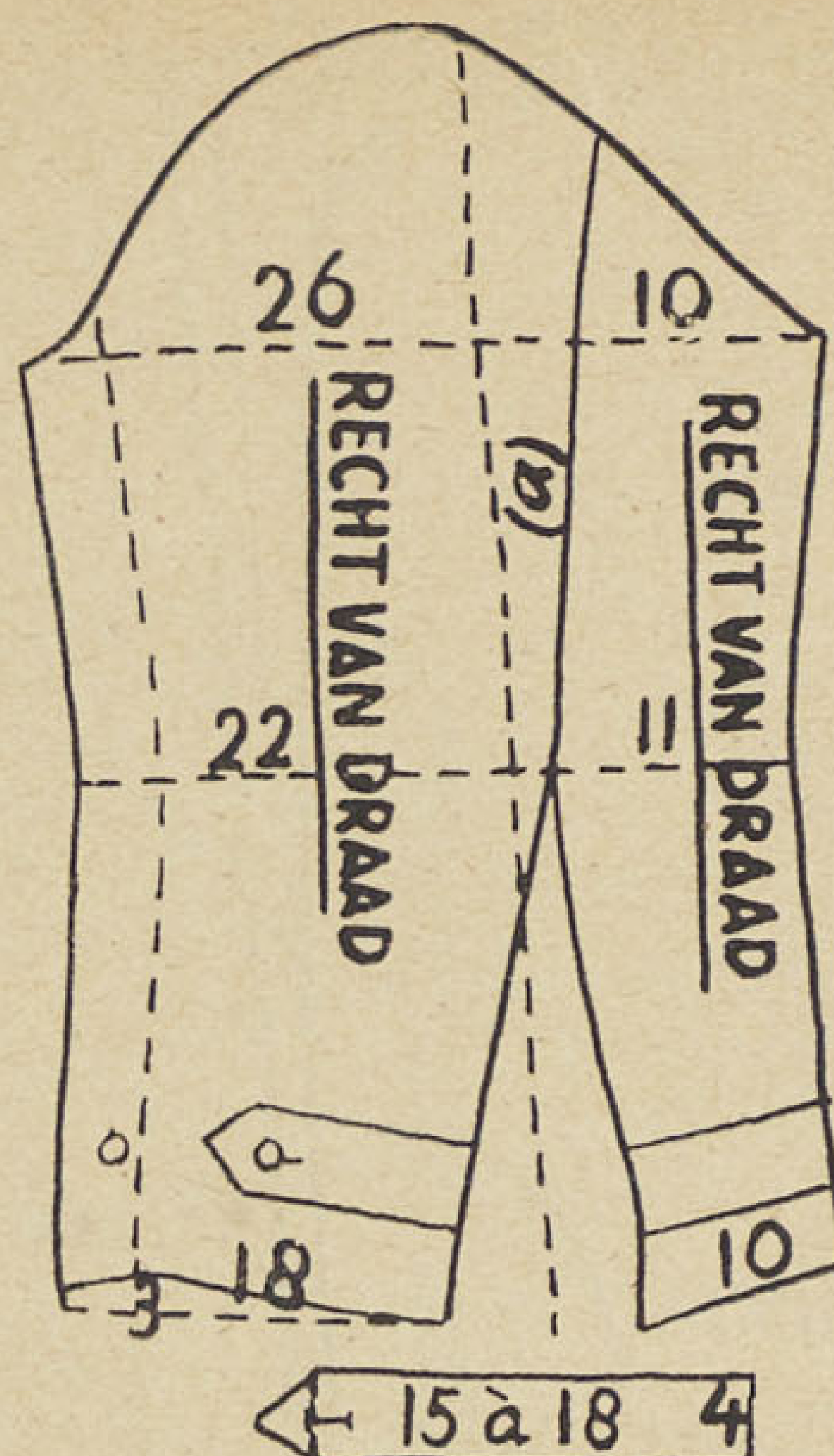
We kunnen deze Windblouse ook uit een ouden regenmantel knippen. Op bijgaande teekening kunt U zien hoe dit gedacht is. De regenjas sloot middenvoor met 9 knoopen en knoopsgaten. Het linkervoorpand was 15 cm aangeknipt en sloot onder de knoopsgatenrij.
Zooals U ziet op de teekening gaat het rugstuk van de windblouse uit het linker voorpand, daarboven kunnen we één mouw uitknippen. Nu zou de insnijding van den zak juist in de mouw vallen. Om dit te voorkomen maken we een naad in de ondermouw. Dit valt in het geheel niet op. Hierboven knippen we den halven onderkraag (schuin van draadrichting).
Uit het rechtervoorpand knippen we onze tweede mouw ; let U er vooral op, dat U een paar mouwen knipt! — Dus wanneer één uitgeknipt is de tweede opleggen, zoodat U zich niet vergissen kunt. De insnijding van den zak valt juist even nog in de mouw, we kunnen deze ½ cm netjes dichtstoppen. Dan knippen we uit dit voorpand nog onze voorpas 2 maal, de 2de helft van den schuinen onderkraag in de 2 kleppen voor de insteekzakken (wanneer we geen ritssluiting gebruiken), naast de mouw houden we nog een reep over van 6 cm breedte bij 47 cm, die we gebruiken om onder de ritssluiting middenvoor te zetten, om te voorkomen dat de daaronder gedragen kleeding in de sluiting blijft haken.
Uit het rugpand, dat we dubbel laten liggen, knippen we eerst het voorpand, daarboven de voorpas en weer daarboven den kraag, die middenachter een naad krijgt, daar we niet voldoende stof hebben om deze aan één te knippen en de bovenkraag *niet* in de lengte genomen worden kan, daar deze dan niet uit te rekken is. De rugpas kan in dezelfde draadrichting genomen worden als de blouse, dan krijgen we dus ook weer een naad midden achter.
Om dit te voorkomen hebben we het rugstuk hier in de lengte genomen. We moeten echter wel rekening houden met de stof en eerst kijken hoe het effect is!
Zooals U ziet zijn voor- en rugpas dubbel geknipt daar we graag het schouderstuk extra versterken (o.a. voor doorregenen).
Wanneer Uw mantel niet zoo groot is, kunt U altijd de mouwen die erin zaten ook gebruiken voor de windblouse. U kunt dan eenvoudig Uw patroon op de mouw leggen, nadat U alleen de ondermouw van deze 3-deelige mouw losgetornd heeft. We verplaatsen dan de naad (*a*), zooveel als noodig is en maken de ondermouw, zooveel als noodig is nauwer of wijder, de naad mag echter niet te veel naar boven komen, denkt U daar vooral aan!
Uit de belegstukken knippen we onze manchetten en den tailleband, die eventueel tegengevoerd kunnen worden met andere stof; mooier is natuurlijk wanneer ze met gelijke stof bewerkt worden.

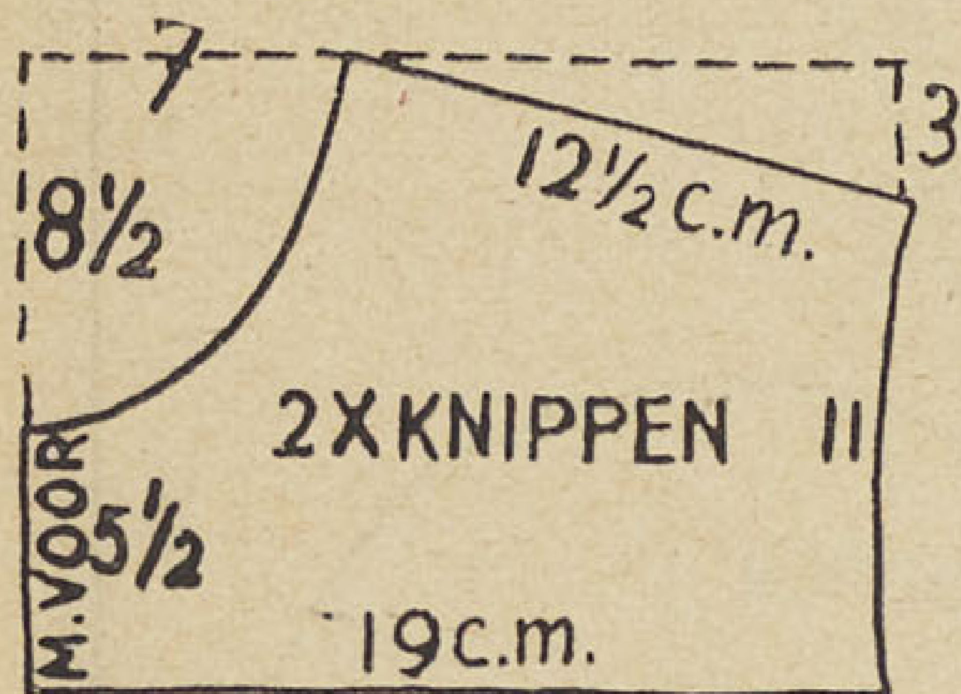
Patroon en teekeningen: Moederdienst N.S.V.O. - c.

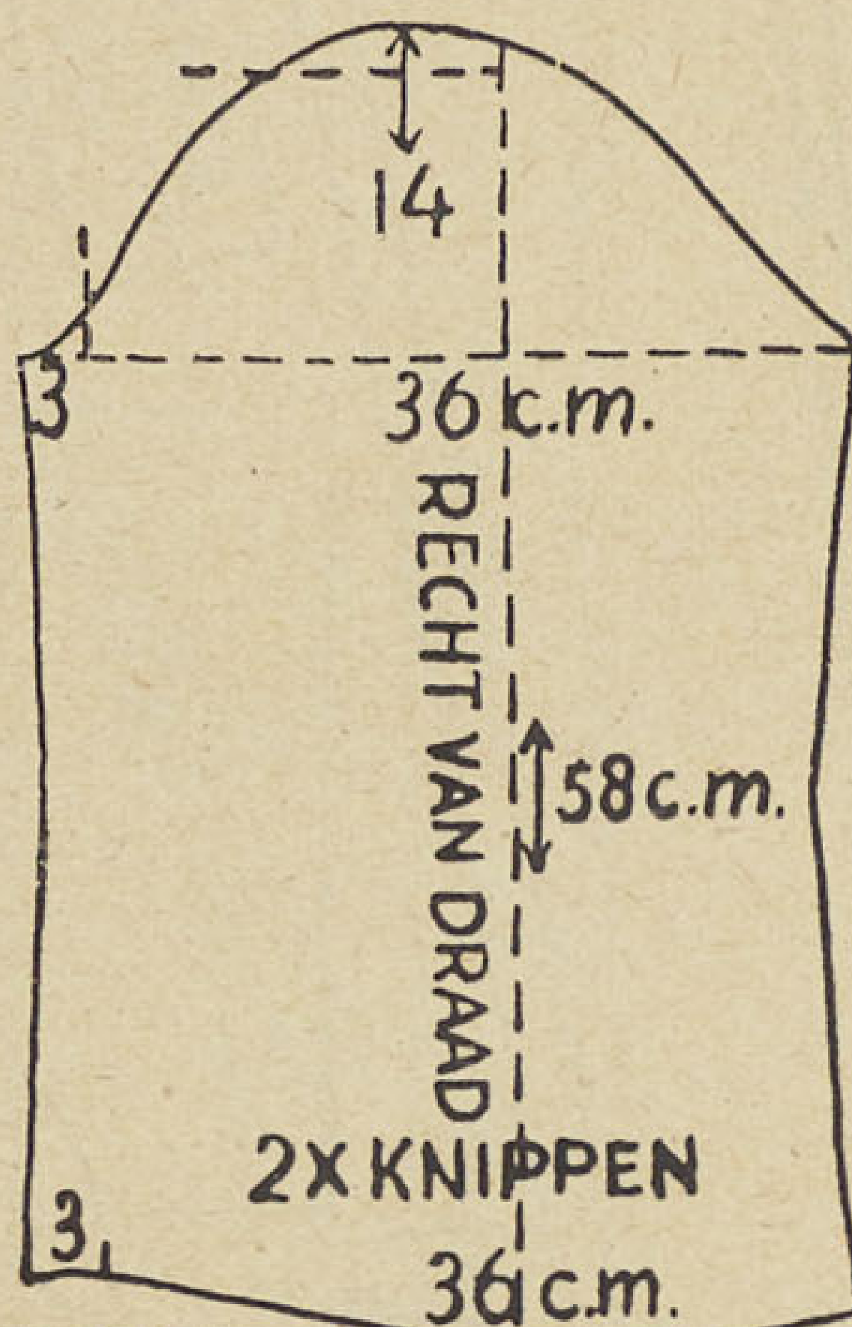
WINDBLOUSE

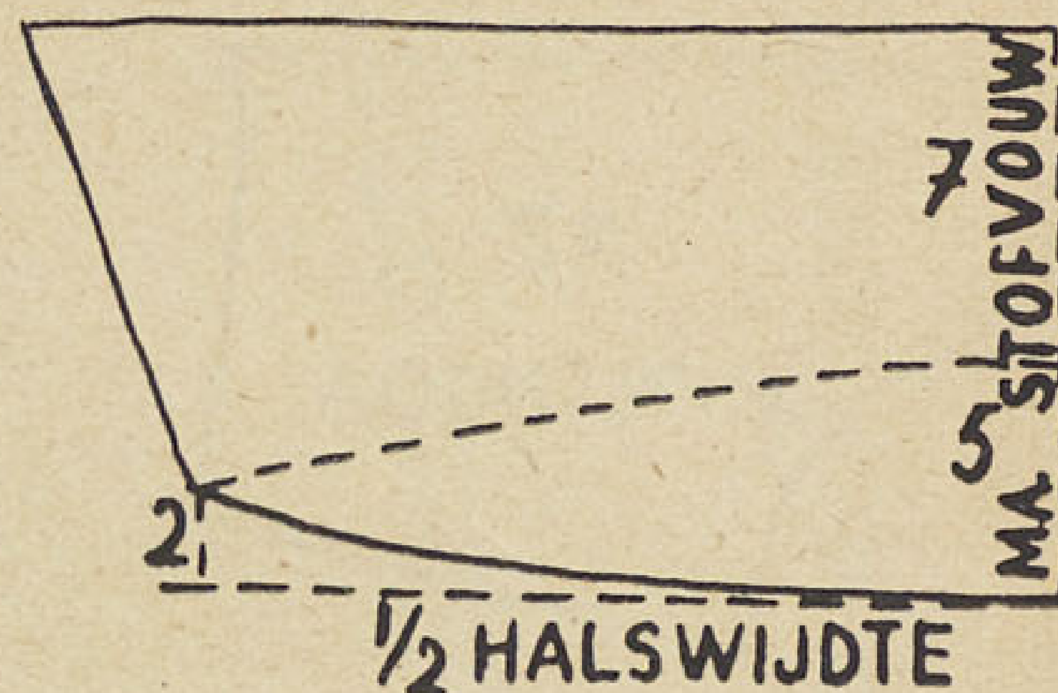

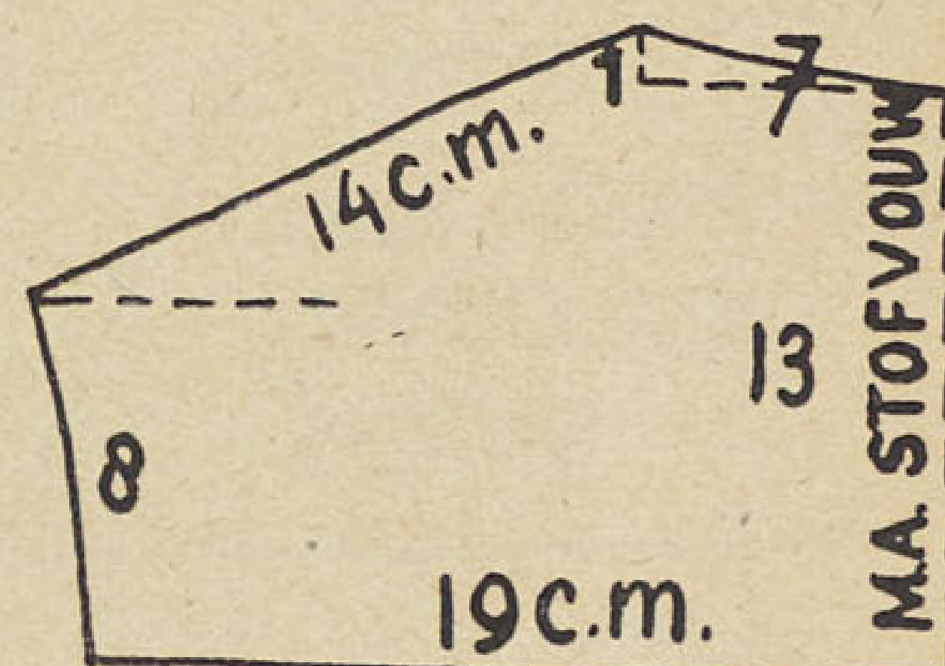

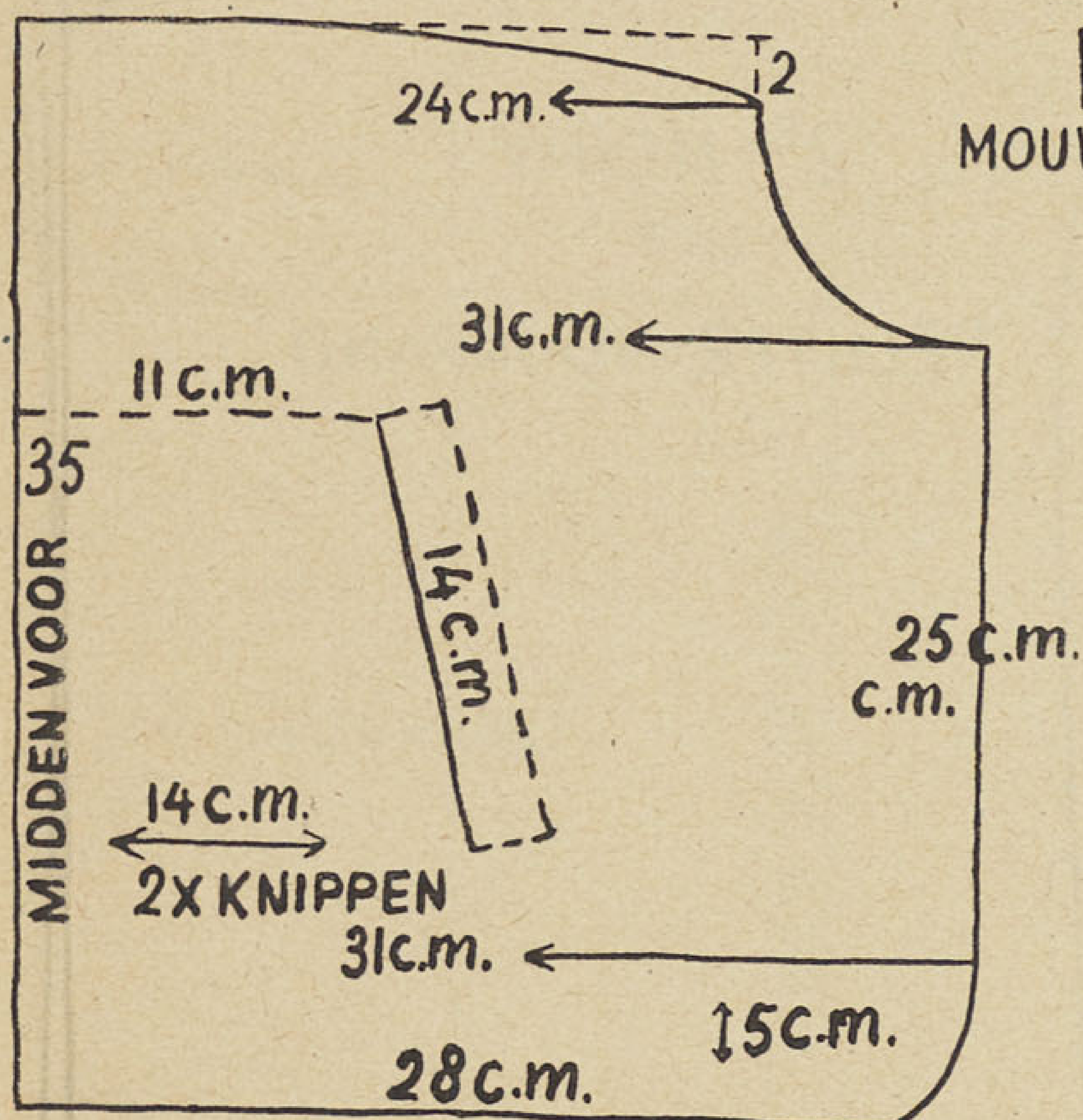

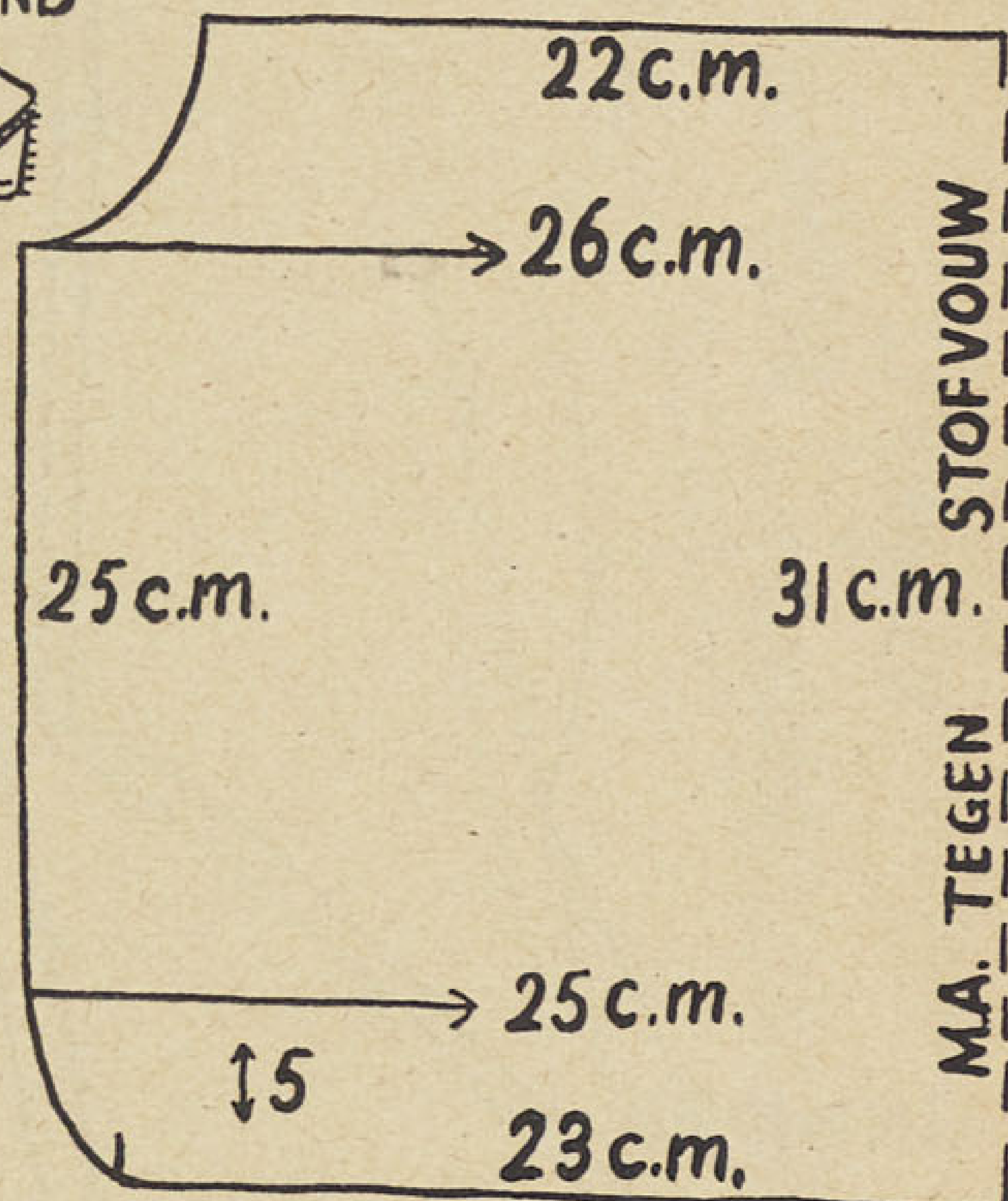
MOUWEN OP 1/8 VERKLEIND

MOUWEN OP 1/8 VERKLEIND
BLOUSE OP 1/4 VERKLEIND

REGENMANTEL

OP 1/4 VERKLEIND

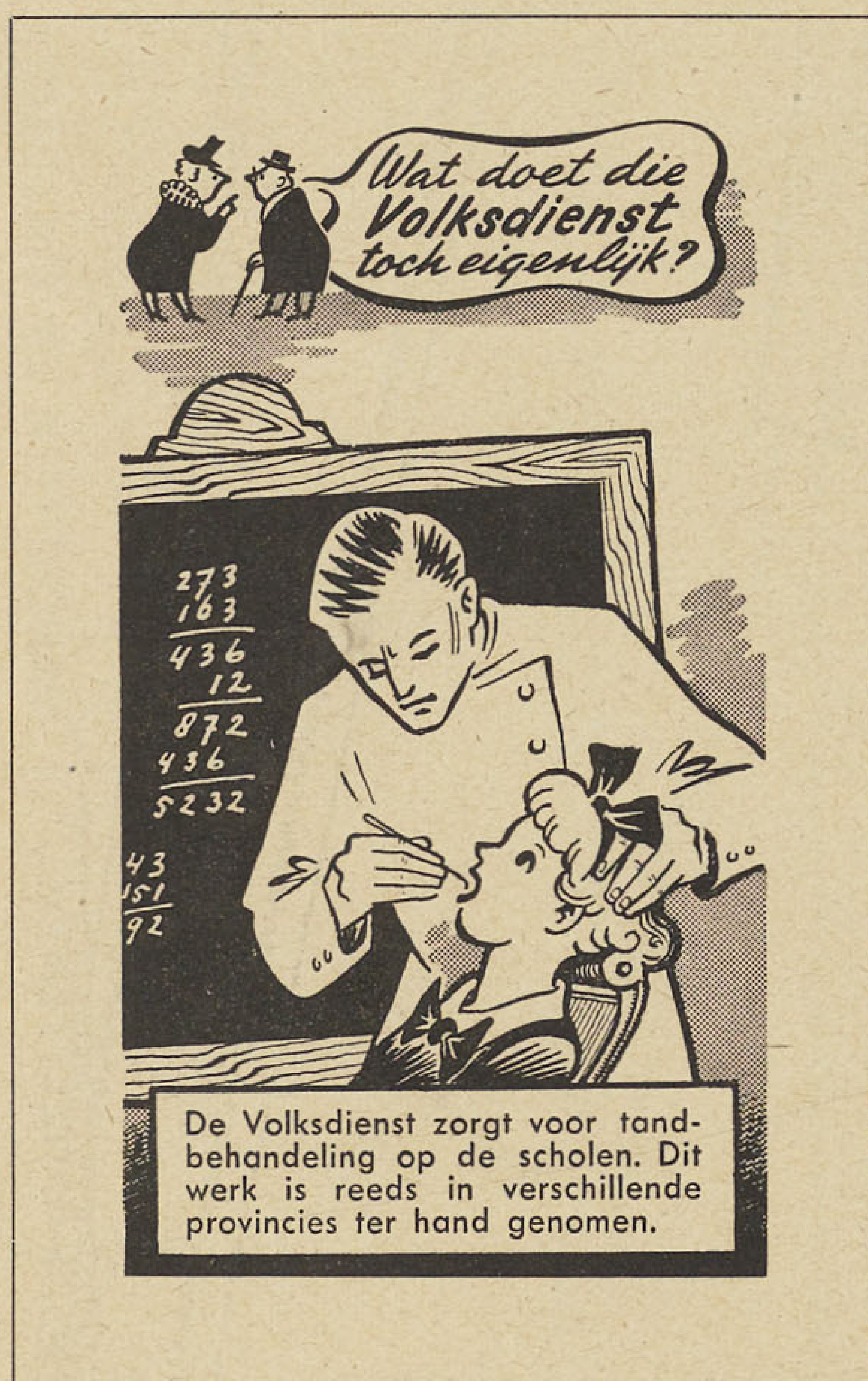

III
LINKER VOORPAND
1/2 ONDERKRAAG
BELEGSTUKKEN
MANCHETTEN EN TAILLEBAND UIT BELEGSTUKKEN VAN LINKER EN RECHTER VOORPAND
31c.m.
5c.m
5
LINKER VOORPAND
NAAD
NAAD VALT IN ONDERMOUW
6
6
30
RUGPAND
TEGEN STOFVOUW
STUKJE AANZETTEN
15
52

Modern Sprookje

Kinderen kunnen soms heel nuchter zijn. Is U dat ook wel eens opgevallen? Hier een klein voorbeeld: Hansje was al den heelen dag dreinerig geweest en bijna had hij van vader flink op zijn broek gehad, ware het niet een feestdag geweest, want vader was dien dag jarig. En op zulke dagen komt een ouder er niet gauw toe straffen uit te deelen. Die zouden het feestelijke van zoo'n dag bederven.
Het was kinderenbedtijd en Hansje moest naar boven. Hansje had daar natuurlijk allerminst zin in, hij wilde veel liever beneden bij de groote menschen-visite blijven.
Vader begreep dat heel goed, want vader was nog niet zóó oud of hij herinnerde zich zijn eigen jeugd nog wel! En daarom kwam vader in een milde stemming en beloofde Hansje vóór het naar bed gaan nog gauw een verhaaltje te vertellen. Een sprookje moest het zijn.
Voor de zooveelste maal kwamen Hans en Grietje weer op het tapijt. Hans en Grietje, de twee voorbeeldige kinderen, die nooit ouder worden en die wel door alle eeuwen heen als voorbeeld blijven voor gewone menschenkindertjes!
Hansje luistert, aandachtig en ingetogen. Want zoo braaf als die Hans en Grietje toch waren.
Het werd wel tijd, dat ook Hansje eens er aan ging denken een braaf jongetje te worden. „En toen verdwaalden de kinderen in een groot donker bosch. En ze hadden toch zoo'n honger!" Vaders stem werd donker van geheimzinnigheid.
Hijzelf doorleefde weer de avonturen van Hans en Grietje, vader werd weer tien jaar en hoorde, verweg, de stem van zijn eigen moeder...
„En ze hadden toch zoo'n honger en nergens was er eten te krijgen." Hansje griezelde, huiverde. Hij zou niet graag zonder pap naar bed toe gaan. Hansje was een smulpaap. Het verhaal maakte diepen indruk op hem.
Het verhaal werd spannender. Hans en Grietje kwamen bij het heksenhuisje. Dat heerlijke luilekkerland-huisje, welks dak belegd was met heerlijke pannekoeken, de raamkozijnen van marsepein, de venstertjes van suikergoed, in de muren dikke krenten en rozijnen, die je er zoo maar uitpulken kon. Hansje zàg alles voor zich.
Vader vertelt verder: „En toen pakten Hans en Grietje elk een groote goudgele pannekoek van het dak af..."
Hansje, het menschenkind, werd ineens klaar wakker. Zijn hersentjes werkten en daar... hij hàd het. Er was iets niet in orde met dat sprookje. Want: „Vader, hoe komen ze dan aan die pannekoeken? Hadden ze dan wel boterbonnen?"

. . . .

Vader heeft Hansje toen naar bed gebracht!
(Historisch)

KAMERADEN
aan het Oostfront

Hieronder geven wij weer enkele adressen van kameraden, die zoo goed als geen post van thuis ontvangen en die U dankbaar zullen zijn van U af en toe brieven, pakjes e.d. te ontvangen.

Schütze H. C. de Zwart, Ersatz-Kompagnie Freiw. Leg. Niederlande, Graz-Wetselsdorf (Ostmark). (Deze blijft absoluut van post uit het vaderland verstoken!)
Schütze Dekkers, Veldpostno. 40899 E.
Schütze Warmerdam, Veldpostno. 40899 D.
Schütze Bruigom, Veldpostno. 40899 D.
Schütze A. Peek, Veldpostno. 40899 D.
Rottenführer van Raay, Veldpostno. 40899 D.
(Brieven voor deze onder vermelding van naam en veldpostnummer zenden aan: Ergänzungsstelle der Standarte Nord-West, Stadhouderslaan 132, Den Haag).
W. Stienen, Reserve-Lazarett, Abt. Krankenhaus, Gönsenhausen.
Paul Schlüper, Ersatz Battaillon Freiw. Leg. Niederlande, Graz-Wetselsdorf (Ostmark).

De redactie van de N.S.V. zal t.z.t. van haar lezeressen gaarne vernemen hoe de briefwisseling loopt!

Voor de klas

LES in LICHAAMSVERZORGING

Teekening: Van Altena - c.

Men wil zijn klas, als het zoo te pas komt, toch wel iets méér bijbrengen dan de verplichte vakken. En zoo greep ik met beide handen de gelegenheid aan om eens over lichaamsverzorging (wasschen, nagels schoonhouden, tanden poetsen enz.) te praten, toen in een leeslesje het woord „bad" voorkwam.
Bij ons op het Brabantsche platteland is men over het algemeen nog niet zoo bijster gesteld op water en zeep.
„Bad." Het woord was voor het gros van mijn zesjarigen Fransch. Ze wisten niet, wat het was. Maar de waschkuip van moeder bewijst dezelfde diensten en dus had ik een aanknoopingspunt.
Ik sloofde mij uit in een lofzang op de „Zaterdagsche beurt," lekker schuimende zeep en warm water, waardoor je zoo fijn schoon wordt en een gevoel krijgt, of je heelemaal „nieuw" bent.
De jongens, die kennelijk dagelijks goed gewasschen werden, leefden mee, knikten instemmend en hoopvol dacht ik, dat mijn preekje insloeg. Alleen, niet àlle jongens luisterden. Marinuske, wiens moeder pas een nieuw kindje gekocht had, zat verveeld rond te kijken. Daarom wendde ik mij nog eens speciaal tot hem.
„Geloof je niet, Marinuske, dat het fijn is, zoo heelemaal in het warme water te liggen en dan lekker gewasschen te worden? Jullie moeder doet toch zeker ook het nieuwe kindje iederen morgen heelemaal in een teiltje om het te wasschen? Dat vindt het kindje heerlijk, daar wordt het gezond en flink van."
Ik wilde nog méér zeggen over het onvolprezen dagelijksche bad van den zuigeling, maar Marinuske viel mij in de rede: „Klets nie, Juffrouw, as ons moeder ons kiendje in een bak woater zou doen, dan verzuipt het en dan is het dood."
P.S. Marinuske zei niet „klets nie," maar een veel leelijker woord.

Wat lezeressen ons inzonden:

Kam.ske R. V.-H. te Baarn houdt een praatje met ons over het gebruik van groenten.

Vroeger, zoo zegt zij, werd het grootste deel van de tuinboonen als minderwaardig weggegooid of als varkensvoer gebruikt. Maar wist U wel, dat de doppen, mits goed bereid, veel overeenkomst in smaak en uiterlijk hebben met snijboonen?
Men wascht ze vóór het doppen. Dan de doppen in de lengte opensnijden en de boonen eruit halen, welke men op de gewone wijze kookt. De leege doppen worden nu fijngesneden in het snijboonenmolentje en verder geheel als versche snijboonen behandeld, dus: met weinig water en zout opzetten, peper en zout naderhand naar smaak toevoegen en als ze gaar zijn met een klein beetje boter stoven. En het resultaat? Een goed gevulde groentenschaal.
Ook de bloemkoolbladeren en stronken gooiden wij vroeger weg, evenals het lof van de wortelen. Maar weet U wel, dat U dit alles kunt klaarmaken als boerenkool? Probeert U het maar eens. Nood breekt wetten, óók waar het de groenten betreft!

Foto: I. P. & R. S. - c.

Een dankbaar betoog van een moeder

Kam.ske B. te den Haag is vijf weken te gast geweest in het Moedertehuis der N.S.B. „Kerstendal" te Berg en Dal. Zij had pas een operatie ondergaan en had deze vijf weken rust en verzorging hard noodig. Geheel uitgerust en monter kwam zij weer terug en toog met dubbelen ijver aan het werk. Kam.ske B., van wie ons bekend is, dat zij reeds jaren in dienst staat der Beweging en wier eenig kind, een zoon, in een Canadeesch gevangenkamp vertoeft omdat hij weigerde voor Engeland te varen, geeft haar gevoelens weer in onderstaande regels:

Er is een plaats in Nederland waar 'k vaak nog aan
[zal denken.
Het is een plaats ten volle waard er aandacht aan te
[schenken.
Daar is een plaats in Nederland waar 't goed is om
[te zijn,
Een huis waar velen onzer vergaten zorg en pijn.
Daar vonden vele vrouwen weer moed en kracht
[en zelfvertrouwen,
Want zorgen zijn er velen in deez' benarden tijd.
Voor velen brengt het leven, slechts zorg en narig-
[heid.

Zorg om den man, die werk'loos bleef, zorg voor het
[dagelijksch brood,
Leed, smartelijk leed om hem die ging en vond den
[heldendood.
Leed om den zoon die wel nog leeft, maar toch
[komen kan,
Omdat hij voor z'n ideaal slechts sprak en deed als
[man,
Toen hij weigerde te varen, voor een trouw'loos
[Albion,
Daar hij dit voor 't eigen kleine, dierbre landje niet
[meer kon.

Zorg ook om wat ginds gebeurde in het mooie
[verre land,
't Ons zoo dierbre Insulinde voor velen een tweede
[vaderland.
Veel moeders en veel vrouwen leek het leven een
[tranendal,
Zoodat zij zich waanden in 't paradijs, bij hun komst
[op Kerstendal,
Daar konden zij voor korten tijd, zichzelve weer
[eens zijn!
Herstellen zich van ziekte en leed, van zorgen, moeite
[en pijn.

Daar zorgen lieve, ware vrouwen, voor hen die dit
[van noode zijn.
Vrouwen, leidsters die ons voorgaan in 't brengen van
[wat zonneschijn.
Al zijn ook zorg en moeite hun deel, waar 't ging om
[onz' belangen,
Daar was hun nimmer iets te veel, wat kan men
[meer verlangen?
Daar staat een huis in Nederland, waar 'k van zal
[blijven houden,
Een huis dat heel veel goeds ons deed, een huis waar
[wij vertrouwden.
En dat vertrouwen bleef ons bij toen wij zijn
[„huisgegaan",
Het hart vol dank en stille vree, in menig oog een
[traan.

Tot slot een groet aan onzen Leider,
Een groet voor onzen grooten Strijder,
Het klinke als een stille bee,
Voor Leider, land en volk „Hou Zee."

Klein Liesje en haar poppen

Klein Liesje speelt met haar poppen en Bodo den beer. Bodo is zoo stil, misschien heeft hij last van hoofdpijn, dan maar gauw naar bedje, het zal morgen wel weer over zijn.
Daarna keert ze op haar teentjes naar haar poppenkinderen terug. Jo, het kleinste popje, ziet ook wat pips.
Poppenmoedertje wordt werkelijk ongerust. Ze kijkt naar Jans en Grietje, zijn die niet een beetje stil?
Ze hadden gisteren, op het verjaardagsfeestje zeker kou gevat, toen ze in den tuin aan het spelen waren, met hun dunne kanten jurkjes aan. Ze zou maar gauw den dokter bellen.

„Ik kom dadelijk Mevrouwtje!" antwoordt de dokter en even daarna is hij er al.

„O, wat zien ze bleekjes, gauw onder de wol, allemaal!
Geeft U ze maar beschuit-pap met wat bessenjam en om de drie uur elk een poeder, die zijn van het allerbeste soort.
Dan zullen ze wel gauw weer beter zijn.
Nu dag Mevrouwtje, het beste met Uw kleintjes en gaat U zelf ook maar vroeg naar bedje toe."

C. VAN BLARCUM—VAN RIET

Uit Babbetjes Dagboek (X)

Foto's:
I. P. & R. S. —
van Suchtelen - e.

Wat ik nu toch al niet beleefd heb de laatste veertien dagen. Dat is werkelijk de moeite van het vertellen waard. En eveneens een evenement in mijn leventje. Heeft U wel eens gehoord van „bijvoeding"? Nu, ik wel hoor. Ik hoor al den heelen tijd niets anders dan „bijvoeding". „Babbetje krijgt nu bijvoeding", vertelt moeder aan iedereen die het maar hooren wil en zich ook maar in het geringste voor deze gewichtige aangelegenheid interesseert. Want ik hoorde, dat ook groote menschen voor deze zaak een hevige belangstelling toonen.

Ik begrijp dat niet zoo goed, van die groote menschen bedoel ik. Want, om kort te zijn, ik vind er niets aan. Daar kreeg ik me toch zulk een raar kostje te slikken! Ik trok er heel vieze gezichten bij, waarom moeder hard lachen moest. Wat is dáár nu voor leuks aan, om een arme baby allerlei rare dingen in den mond te stoppen. Die groote menschen toch!

Ten eerste kreeg ik iets heel griezeligs, iets groens. En dat smaakte toch zóó naar! Toen kreeg ik iets geels, dat smaakte weer anders. En dan krijg ik glibberige dingen, in allerlei kleuren, in rood en donkergeel. Die smaken alweer anders, maar niet zoo naar als dat groene.

Moeder zei laatst tegen vader: Ziezoo, vader. Nu begint Babbetje aan haar bonnen. En nu zal het wel gauw uit zijn met jouw rijk!

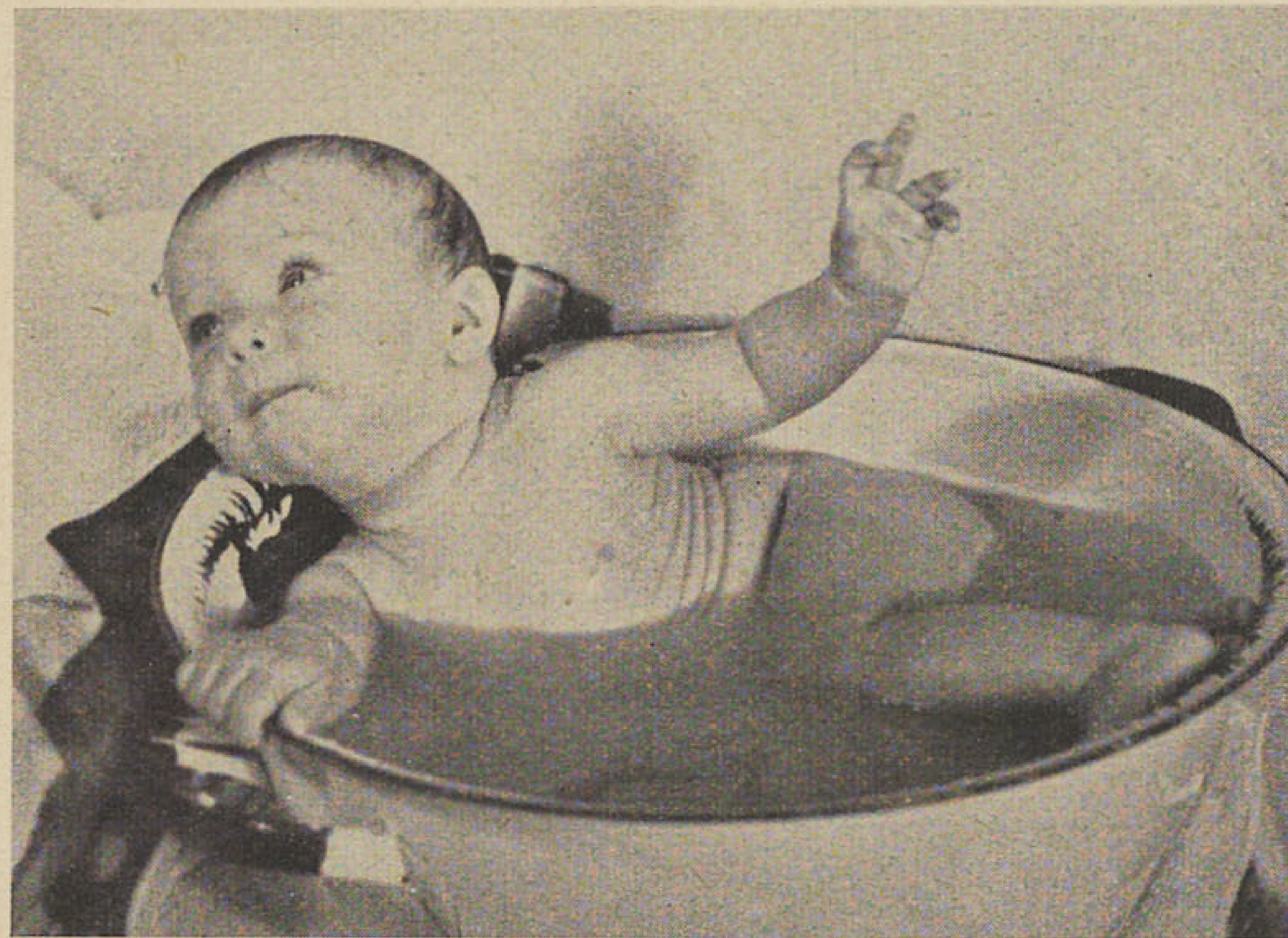
Ik heb daarover lang liggen nadenken, maar begrijp er niet veel van. Wat bedoelt moeder met die bonnen? Ach, was ik toch maar vast wat grooter, zoodat ik al die dingen beter kon begrijpen. Groote menschen spreken in raadselen.

Eén ding is er wat ik fijn vind aan die bijvoeding. Dat is een hard bruin ding, waaraan je heerlijk sabbelen kunt. Dat smaakt lekker zoet. Moeder sopt het eerst om het wat zacht te maken (ik heb nog maar twee tandjes moet U niet vergeten!). Alleen is ook hier weer een nare kant aan; net als ik den smaak goed te pakken heb, zegt moeder: Nee, Babbetje, nu is het genoeg.

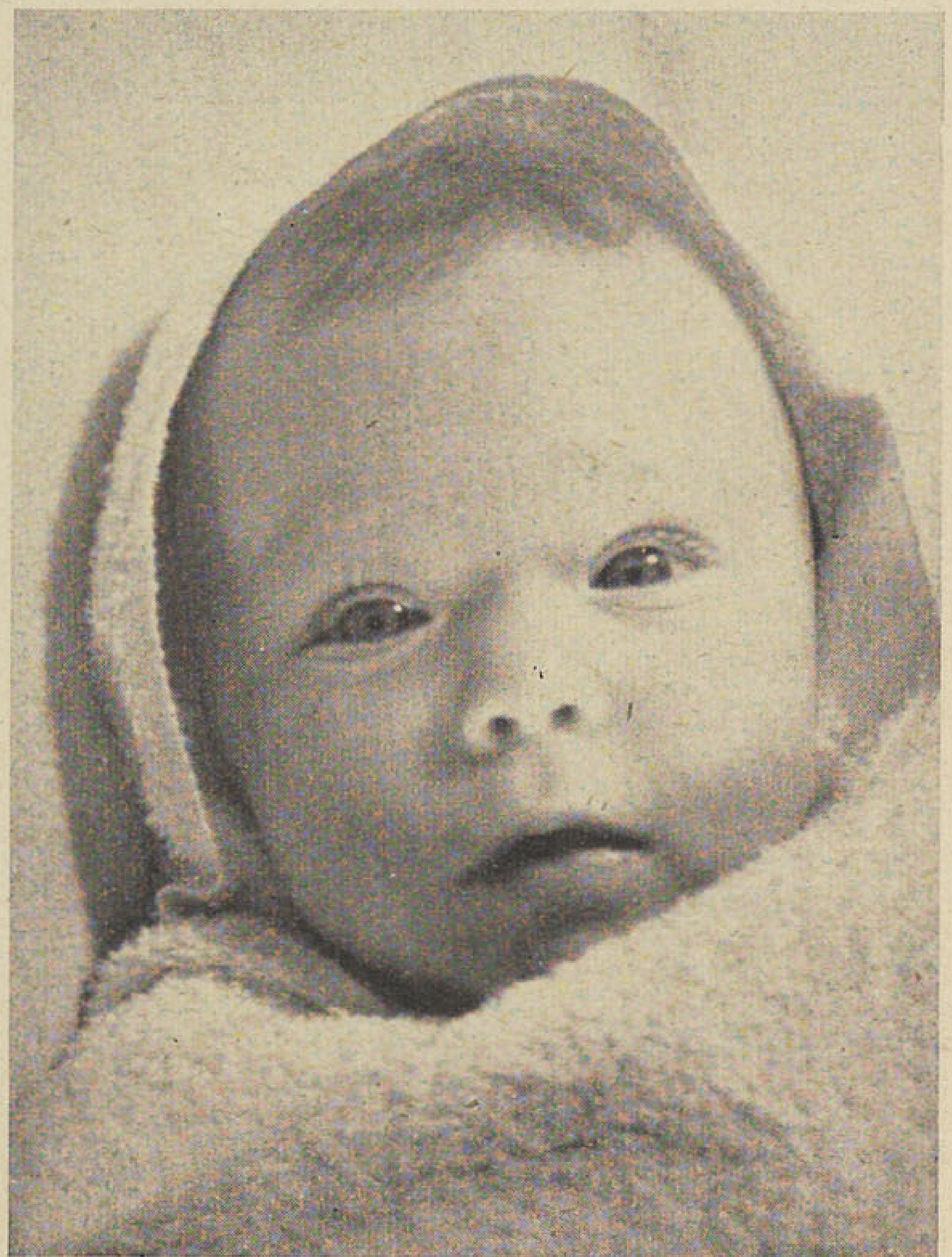
Volgende keer weer.

Afwachten en . . . wachten, twee dingen die aan de orde van den dag zijn in het leven van een zuigeling!

Naschrift van de redactie: de lezeressen hebben zeker al wel begrepen, dat Babbetje voor het eerst groente, tomaten, meloen, geweekte beschuit en biscuit heeft gekregen! En dat vader nu niet meer kan meesnoepen van het halve bonnenrantsoen van zijn eersteling!

Toen ik uit logeeren was, moest ik „in bad" in een groote teil. Maar het ging best hoor!

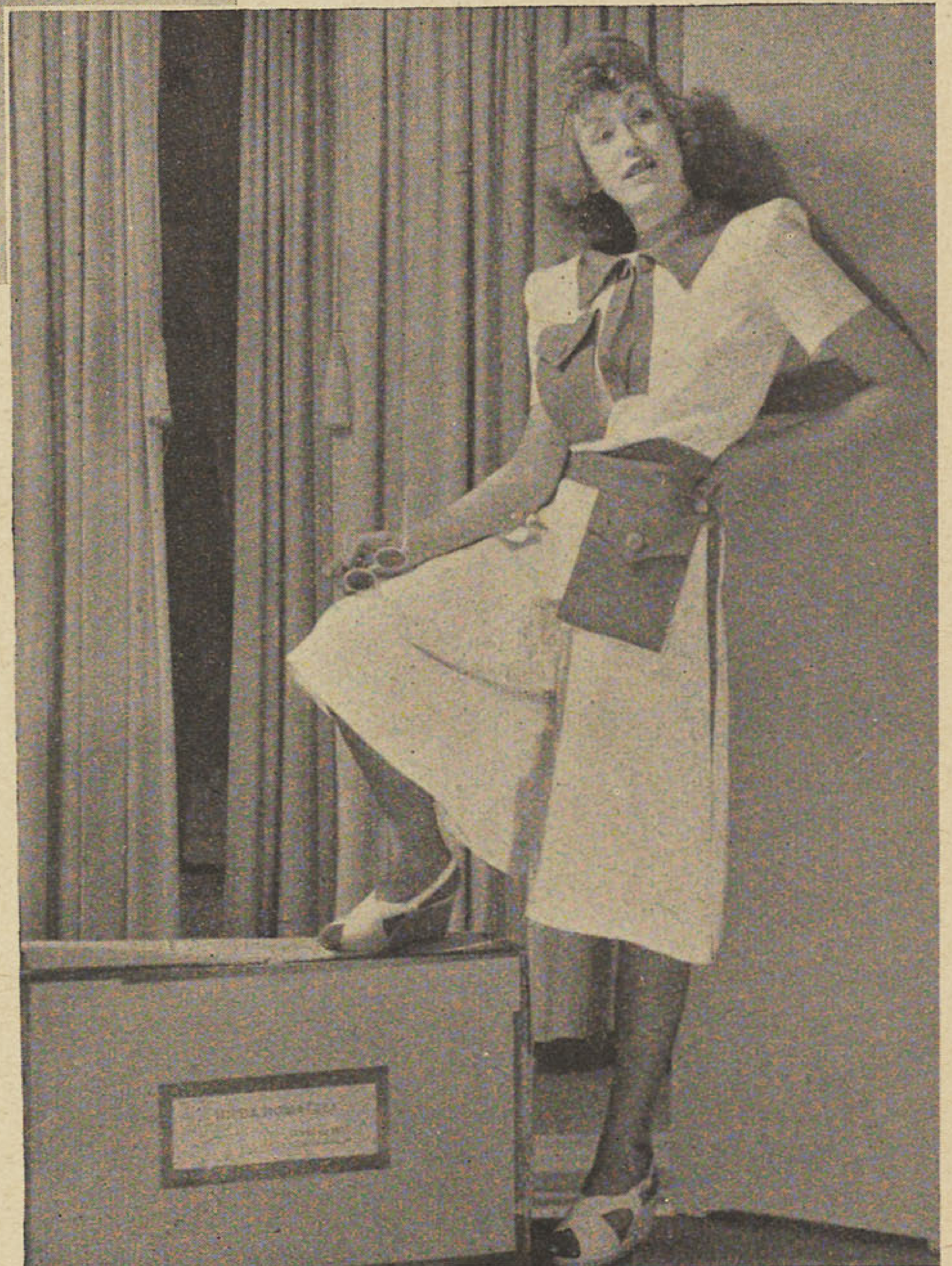

En dan na het bad in een grooten handdoek gewikkeld! . . . .

Eerst op papier, dan .....

Foto's: Atlantic / I. P. & R. S. - c

Van een vlot geteekend ontwerp komt een vlot model. Een wit linnen broekrok, korenblauwe ruime zakken, een model dat uitermate geschikt is om te dragen op Uw fietstochtjes tijdens de vacantiedagen.

Amstelveen.

Aan de vroolijk wapperende N.S.V O.-vlag aan het kringhuis te Amstelveen, was wel te zien, dat er iets bijzonders te doen was. En inderdaad: op 2, 3 en 4 Juli j.l. werd hier de jaarmarkt gehouden. Onder groote belangstelling opende, op verzoek van de kringleidster, kam.ske v. d. Heyde-Wolfrat de jaarmarkt.
In haar toespraak sprak de districtspropagandiste, kam.ske Bräun-Goudappel, er haar bewondering over uit, dat zulk een jaarmarkt, ondanks de moeilijke tijdsomstandigheden, nog tot stand kon komen. Het is de wil geweest, die in iederen nationaal-socialist leeft, om tot een welslagen te komen.
Spreekster wekte op tot het ,,brandend houden van het haardvuur", want het is dit vuur waaraan het geheele Nederlandsche Volk zich zal warmen.
Kam.ske Grotę, kringleidster, dankte allen voor haar medewerking.
Ook mevrouw Mussert gaf blijk van haar belangstelling door haar aanwezigheid. Haar werden bloemen aangeboden.
Ook van Duitsche zijde was er voor deze jaarmarkt belangstelling.
Kam.ske Grote kon al van te voren een schatting maken van de opbrengst van deze jaarmarkt, welke uitsluitend ten goede komt voor sociale doeleinden en welke een flink bedrag beloopt.
Voor de verloting vermelden wij nog, dat de pop in wieg is gevallen op No. 277.

Bergen op Zoom.

De N.S.V.O. te Bergen op Zoom heeft op 23 Juli j.l. een kameraadschapsavond gehouden, ter gelegenheid van haar eenjarig bestaan. De zaal was stemmig versierd met groen en bloemen.
De kringleidster opende met een welkomstwoord, waarna kam.ske Augmeijer sprak over hetgeen de N.S.V.O. is en wil.
Jeugdstorm en W.A. zongen enkele mooie liederen.
De districtsleidster, kam.ske Jonkers, sprak nog eenige opwekkende woorden.
De verloting ten bate van de kas voor Hulp- en Bijstand verhoogde, vooral voor de jongeren: de gezelligheid.
Zoo sloot de groepsleider dezen avond, waar de kameraadschapsband opnieuw versterkt werd.

Friesland.

In een reeks lezingen in Juli sprak kam.ske Augmayer-Rikkels voor onze Friesche kameraadskes te Heerenveen, Sneek, Drachten, Leeuwarden en Franeker.
In alle plaatsen was er een zeer bevredigende opkomst en vele nieuwe leden konden er worden geboekt.
Spreekster heeft zich uitmuntend van haar taak gekweten en nog eens duidelijk uiteen gezet wat de N.S.V.O. nu eigenlijk wil. Wat zij doet en wat zij geeft.
Wij hopen, dat vele Friezinnen binnenkort ,,het licht zien, dat schemert in deez' donkere dagen"
Eveneens hopen wij van harte, dat Friesland binnen afzienbaren tijd wederom zoo'n flinken ,,productie-slag" gaat leveren voor de N.S.V.O.!

Geleen.

Zuid-Limburg meldt zich weer en wel uit de groep Geleen, die heel goed marcheert, dank zij het harde werken onzer kameraadskes daar.
Op 6 Juli j.l. werd er te Geleen een bijeenkomst belegd, waarop de nieuwe kringleidster van den kring Mijnstreek, kam.ske Gabriel, het woord voerde.
In een prettige uiteenzetting behandelde spreekster doel en streven van de N.S.V.O. en haar werkwijze.
In het bijzonder wees zij erop, dat wij, N.S.V.O.-sters, ons te allen tijde hebben te gedragen als waardige vrouwen, een voorbeeld dienen te zijn en dus als nationaal-socialisten optreden.
Ons insigne moeten wij steeds dragen, want het is een insigne waarop wij trotsch kunnen zijn!
Ten slotte wekte spreekster op om in kameraadschap samen te werken, de handen ineen te slaan om zoo te komen tot de gewenschte resultaten.

Gouda.

Op 28 Juli j.l. maakte de Goudsche N.S.V.O. een uitstapje naar Zeist. Om halftien des morgens was het vertrek van 38 kameraadskes in een overvollen trein, maar vol goede stemming! Er werd een mooie wandeling ondernomen naar Austerlitz en er werd gepicnict in gezelschap van mieren en wespen! In den speeltuin te Austerlitz werden er eenige gezellige uren doorgebracht en vele kameraadskes wilden een ritje op een ezeltje wagen. Eenige ruiters beten in het zand!
Na een mooie wandeling terug door de bosschen naar Zeist, bereikten onze kameraadskes des avonds half acht Gouda weer, doodmoe... maar voldaan!

Naaldwijk.

Op Woensdag 15 Juli j.l. hield de N.S.V.O. te Naaldwijk een bijeenkomst. Dit was door het moeilijke verkeer in langen tijd niet gebeurd. De opkomst was zeer bevredigend, te meer, wanneer men in oogenschouw neemt, dat de kameraadskes uit de omstreken moesten komen en de afstanden zeer groot zijn. Zelfs moeders met kinderwagens waren gekomen, hetgeen wel een blijk van de groote belangstelling is!
In een eenvoudig zaaltje zaten de kameraadskes al spoedig genoegelijk bijeen geschaard om een lange groote tafel waarop vriendelijk een paar bloemen prijkten. Kam.ske Burgersdijk heette de beide kameraadskes, die gekomen waren om dien middag het woord te voeren, hartelijk welkom. Hierop nam kam.ske Staverman, districtvertegenwoordigster van den Moederdienst het woord en gaf een duidelijke en prettige uiteenzetting van het werk van dezen dienst en den dienst Hulp en Bijstand, waarnaar met groote belangstelling werd geluisterd. Hierna bestond gelegenheid tot het stellen van vragen.
Kam.ske Storm van 's Gravesande, districtspropagandiste, sprak toen over de taak van de N.S.V.O.-sters. Naast den materieelen kant werd ook de geestelijke zijde belicht. Zij deed een dringend beroep om nauwgezet met elkander samen te werken en den geest van het thuisfront te versterken. Haars inziens lag hier pracht werk voor de vrouw als hoedster van hart en haard.
Nadat er nog vele abonné's werden ingeschreven voor ,,De Nationaal-Socialistische Vrouw", werd deze goed geslaagde bijeenkomst op de gebruikelijke wijze gesloten.
Wij hopen, dat Naaldwijk meer van zulke middagen zal krijgen!

Nijmegen.

Alhier hield kam.ske Knigge een interessante lezing over volksdansen. Er was een goede opkomst.
Kam.ske Knigge legde uit wat volksdans nu eigenlijk is; zij sprak over oud-Germaansche gebruiken en feesten en over volksliederen.
Na het ontstaan van den gezelschapsdans en de ontaarding hiervan, mogen wij van een groot geluk spreken, dat nu weer de volksdans op den voorgrond komt. Die dans in de vrije natuur, begeleid door zang, schept ware vreugde en draagt er toe bij eenheid te brengen in het volk.

Rhoon en Poortugaal.

De kameraadskes van de groepen Rhoon en Poortugaal besloten den laatsten cursusmiddag van ,,Zuigelingenverzorging" op zeer prettige wijze. Op 7 Juli j.l. werd deze cursus besloten door kam.ske Lohman uit Rotterdam, de cursusleidster. Jammer was, dat de diploma's niet tijdig aanwezig waren om aan de cursisten te worden uitgereikt, hetgeen later geschieden moest.
De Kringleidster dankte kam.ske Lohman voor de leerzame lessen, welke zij hier op zulk een prettige wijze gegeven had. Zij sprak van harte de hoop uit,

dat onze kameraadskes de wijze lessen ook werkelijk in practijk zullen brengen. Na een hartelijk afscheid van kam.ske Lohman en de „baby Jan" behoorde deze cursus tot het verleden, hetgeen allen deelneemsters oprecht speet, gezien het gezellige en toch zoo nuttige karakter van dezen cursus.
Intusschen worden er weer nieuwe cursussen voorbereid, zoodat de kameraadskes weer haar kans kunnen waarnemen. U neemt toch wel allen deel aan de nieuwe cursussen?

Rotterdam heropent zijn districtshuis!

Zooals bekend, was het N.S.V.O.-districtshuis op 3 October 1941 tijdens een bomaanval zwaar beschadigd en daarom is het een blijde dag voor onze Rotterdamsche kameraadskes geweest, toen op 23 Juli j.l. haar huis werd heropend.
In haar welkomstwoord herinnerde de districtsleidster, kam.ske van Beek, aan den moeilijken winter zonder een N.S.V.O.-huis. En ondanks deze moeilijkheden werden alle opdragen prompt uitgevoerd. Hiervoor dankte spreekster namens de landelijke leidster.
De wandversiering in het vernieuwde huis was nog niet geheel gereed. Zij zal bestaan uit de spreuk: Het hartvuur heilig, het haardvuur veilig aan den eenen wand en aan den anderen de spreuk, uitgesproken door Oberdienstleiter Schmidt ter gelegenheid van den Moederdag: Gelukkig is degene, die met vreugde aan zijn Moeder kan denken, Kameraad van Daalen sprak tot de kameraadskes en herinnerde aan den dag, waarop de Leider het N.S.V.O.-huis had geopend. Dat was in Juni van het vorige jaar. De Leider hoopte dat spoedig het tehuis te klein zou blijken en nu bleek het inderdaad uit te zijn gekomen, dat de kameraadskes „er uit" gingen!
Maar de Nederlandsche vrouw blijft niet bij de pakken neerzitten!
Ook van Duitsche zijde bestond er belangstelling. Frau Schneider, de Kreisleiterin, sprak de hoop op nauwe samenwerking uit, hetgeen kam.ske van Beek van harte bijviel!
Rotterdam dus vol nieuwen moed aan slag!

Schagen.

22 Juli j.l. maakte de N.S.V.O. te Schagen haar jaarlijksche uitstapje. Op het program stond ditmaal een bezoek aan Artis. Er werd een heel prettige maar ook leerzame ochtend in den Amsterdamschen dierentuin doorgebracht. Nadat men des middags van een film genoot, werd gezamenlijk de maaltijd gebruikt.
De stemming was opperbest en de thuisblijfsters zullen spijt gehad hebben niet te zijn meegegaan!

Geboren:
ALBERTINUS
Zoon van
J. W. DE RUITER
en
O. DE RUITER—
v. LANKEREN MATTHES
Amsterdam, 3 Oogstmaand 1942
de Lairessestraat 59

Stiens.

Op 23 Juli j.l. werd er alhier een feestelijke bijeenkomst gehouden ter gelegenheid van het eenjarig bestaan der N.S.V.O. te Bilt. In haar openingswoord gaf kam.ske Schat een kort overzicht van de in dit jaar verrichte werkzaamheden.
Als spreekster trad op kam.ske Nierstrass, die houding en plicht van de N.S.V.O.-sters behandelde.
Dienen is de wensch van onzen Leider, zoo zeide zij. We komen er niet door ons alleen op vergaderingen te laten zien, wij moeten de daad toonen. We komen er ook niet door te schimpen op andersdenkenden. Maar we komen er wèl door ons voorbeeld.
De afdeeling Franeker, die flink vertegenwoordigd was op deze bijeenkomst, sprak bij monde van kam.ske de Wind haar gelukwenschen uit.

Utrecht.

Op 6 Juli j.l. sprak hier in café Maatman kam.ske Hoekstra uit Wassenaar over „De vrouw en haar tradities."
Jammer, dat de opkomst niet zoo heel groot was, de lezing was het toch werkelijk waard!
Spreekster haalde met vele voorbeelden naar voren hoe, van den jongsten tijd af, de Germaansche vrouw de vrouw van het Noordras was, die haar invloed op den man deed gelden en de opvoedster der jeugd was. Zij verwerkelijkte onze spreuk „Het Hartvuur heilig, het Haardvuur veilig", want zij immers was de hoedster van het gezin. Zij hield vast aan de tradities van de sibbe en gaf ze weer door aan haar kinderen.
Waarom eten we nu nog met Paschen eieren en halen met Kerstmis groene takken in huis en ontsteken den kerstboom? Het zijn allen tradities en vele zinvolle gebruiken, die we juist nu, na jarenlange ondermijning van den eigen volksaard, terug willen halen. Niet om de klok terug te zetten, doch om eigen gebruiken op eigen feesten te beleven. Om ons weer te bezinnen op onzen eigen volkschen aard.

Mededeelingen van het Hoofdkwartier

Zooals bekend, dragen de leden der N.S.V.O. geen uniform en ligt het ook niet in de bedoeling in de toekomst een uniform voor te schrijven. (Op bijeenkomsten der N.S.B. wordt door de vrouwelijke leden der Beweging vanzelfsprekend het zwarte hemd gedragen).
Daar de hoofden van Afdeelingen, hoofden van Diensten, districtsleidsters en kringleidsters onze organisatie dikwijls officieel moeten vertegenwoordigen, wordt het voor haar verplicht gesteld bij die gelegenheden een zwart mantelpak met witte blouse te dragen, waarbij het draagteeken der N.S.B. op den mantel en de N.S.V.O.-broche aan de halssluiting der blouse gestoken wordt.
Indien U nog niet in het bezit bent van een zwart mantelpak, verzoek ik U zich voor nadere inlichtingen tot mij te wenden.

De organisatieleidster der N.S.V.O.:
L. M. COUZY

Met ingang van 15 Juli 1942 heeft de landelijk leidster benoemd tot districtsleidster vand istrict Noord Holland (No. 7):
Kameraadske J. H. de Gelder-Snijders, stamboeknr. 25887, adres: Pernambucolaan 47, Overveen.

Het district Noord-Holland omvat de navolgende kringen:
a. Kring Noorderkwartier.
b. „ Kennemerland-Noord.
c. „ West-Friesland.
d. „ Zaanstreek.
e. „ Waterland.
f. „ Kennemerland-Zuid.
g. „ Meerlanden.
h. „ Het Gooi.

De leiding van het district Amsterdam (No. 8) berust bij de districtsleidster:
Kameraadske S. M. v. d. Heyde-Wolfrat, stamboeknummer 58488, adres: Adm. de Ruyterweg 277*hs*, Amsterdam.

Dit district omvat nu de kringen:
a. Kring Amsterdam-Centrum.
b. „ Amsterdam-Noord.
c. „ Amsterdam-Zuid.
d. „ Amsterdam-Oost.
e. „ Amsterdam-West.
f. „ Nieuwer-Amstel.

De leiding der verschillende kringen zal nog nader worden bekend gemaakt.

Hoofdredactrice: A. W. te Luij, den Haag (tevens verantwoordelijk voor de advertenties). Uitgave Nenasu, Utrecht
Druk van Drukkerij J. van Boekhoven, Begijnehof 7, Utrecht, K 2347.